71STE JAARGANG No. 8993 ZATERDAG 3 APRIL 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.– per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Indo-China voor de beslissing?

Strijd op leven en dood rondom Dien Bien Phoe

Toestand Franse bezetting ernstig

Parijs. — De strijd om de vesting Dien Bien Phoe heeft gisteravond een hoogtepunt bereikt. De Frans-Vietnamese verdedigers betwisten iedere duimbreed grond aan de fanatieke stoottroepen van de Vietminh. Zelfmoordeenheden van de rebellen klommen over de lijken van honderden gesneuvelde kameraden om zich met springstoffen een weg te banen door de prikkeldraadversperringen. Achter hen kwamen de stoottroepen. Een officier van de Franse generale staf te Parijs heeft verklaard, dat indien de bezetting van Dien Bien Phoe nog 48 uur stand zal kunnen houden de opstandelingen waarschijnlijk te uitgeput zullen zijn om de aanvallen voort te zetten.

De Vietminh heeft in de afgelopen drie dagen vier stellingen rond de vesting veroverd. In officiële kringen te Parijs verklaard men dat de 12.000 verdedigers zich in een ernstige toch niet wanhopige toestand bevinden. Franse vliegtuigen voeren ondanks het hevig vuren van de luchtdoel-artillerie der Vietminh voorraden aan. Alle andere beschikbare vliegtuigen worden gebruikt voor het bombarderen van de stellingen van de opstandelingen ten Noord-Oosten van Dien Bien Phoe. Franse valschermtroepen hebben reeds gepoogd deze stellingen te bestormen, doch zij moesten tengevolge van het hevig vuren van de Vietminhartillerie zich terugtrekken.

De politieke en godsdienstige leiders van Vietnam hebben gisteren te Saigon gezworen zich nimmer aan het communisme te zullen overgeven of enig compromis te steunen dat afbreuk zou kunnen doen aan de nationale onafhankelijkheid of vrijheid.

De regering van Vietnam, die tegen vrede door onderhandelingen met de Vietminhleider Ho Tsji Minh is, heeft als gemeld, deze week een oorlogskabinet ingesteld, dat tot taak zal krijgen elke groep die pleit voor het thans bereiken van een overeenkomst met de Vietminh te vernietigen.

ONAFHANKELIJK VAKVERBOND VAN HAVENWERKERS HEEFT HAVENSTAKING AFGELAST

New York. — Het onafhankelijke vakverbond van havenwerkers, dat uit de AFL is gestoten, omdat het leden had, die mededelen aan het door bedreiging verwerven van monopolieposities bij het lossen van schepen, heeft de havenstaking in New York afgelast. Het opperste gerechtshof van de staat New York had bepaald, dat het vakverbond geen staking mag uitschrijven of mag aanmoedigen er aan deel te nemen.

Extra invoerrechten in Brazilië?

Rio de Janeiro. — Blijkens een bericht van het radiostation van Rio de Janeiro werkt de Braziliaanse minister van Financiën aan een wetsontwerp waarbij voor alle ingevoerde goederen extra-invoerrechten zal moeten worden betaald groot 150% van de factuurwaarde.

Radio-actieve as in Denemerken?

Kopenhagen. — Het hoofd van de Deense burgerdefensie, Arthur Dahl, heeft medegedeeld, dat zijn organisatie niet genoeg afweet van de waterstofbom om voorlopig maatregelen te nemen voor de bescherming van de burgerbevolking. Dahl voegde eraan toe van geleerden te hebben vernomen, dat vermoedelijk radio-actieve as naar Denemarken is gewaaid, maar dan in zeer kleine hoeveelheden.

Naguib ernstig ziek?

Cairo. — De gezondheidstoestand van generaal Naguib baart zorgen. De hem behandelende geneesheren hebben een derde onderzoek van zijn hart gelast. Alle bezoeken zijn verboden met uitzondering van die van leden van de Revolutionaire Raad. In officiële kringen hoopt men intussen dat Naguib na een week van rust zijn werkzaamheden zal kunnen hervatten.

Braziliaanse oliemaatschappij opgericht

Rio de Janeiro. — Bij presidentieel besluit is de oprichting goedgekeurd van de Braziliaanse oliemaatschappij Petrobras, met een beginkapitaal van 3,150 millioen cruzeiros.

De bezittingen van de maatschappij omvatten olievelden in de staat Bahia, twee raffinaderijen, vetkoolmijnen, een nationale vloot van tankschepen en materiaal van de nationale petroleumraad.

Hongerstaken blijft mode

Beiroet. — Een aantal studenten dat in hongerstaking ging als protest tegen het voorgenomen pact tussen Turkije en Pakistan, en het aftreden van de regering eist, is vandaag naar het hospitaal overgebracht. Zij hadden in 100 uur niet meer gegeten. Andere studenten hebben zich thans bij de hongerstakers aangesloten.

De verontreiniging van de zee door petroleum

Londen. — Engeland heeft 41 landen uitgenodigd een veertiendaagse internationale conferentie deze maand te Londen bij te wonen om verontreiniging van de zee door petroleum tegen te gaan. De besprekingen, die voorgesteld zijn door Alan Lennox Boyd, de Britse minister van transport, zullen op 26 April aanvangen. Men verwacht, dat de grote zeevarende mogendheden alle de uitnodiging zullen aanvaarden. De beraadslagingen zullen in hoofdzaak betreffen een gemeenschappelijk optreden ter bestrijding van de verontreiniging der zee door de petroleum bij het schoonmaken van de scheepsmachines.

Europa-Zuid Amerika in 1955

Madrid. — De voetbalwedstrijden tussen Europa en Zuid-Amerika, die op 6 Juni a.s. te Madrid zou worden gespeeld, is definitief uitgesteld tot 1955.

Paus voor T.V.?

Heiligverklaring Pius X wordt niet uitgesteld

De kans is niet uitgesloten, dat Z.H. de Paus in Juni a.s. op het Nederlandse televisiescherm zal verschijnen. De Paus heeft er in toegestemd, dat bij de internationale televisie-uitwisseling in de maanden Juni en Juli a.s. ook uitzendingen worden verzorgd uit het Vaticaan, en wel Zondag 6 Juni van zes uur tot kwart voor zeven. Indien zijn gezondheid het toelaat, zal Z.H. de Paus zelf vanuit zijn werkkamer een woord tot de Europese toeschouwers richten.

Uit Rome wordt voorts gemeld, dat de arbeid van de H. Congregatie der Riten in verband met de heiligverklaring van Paus Pius X nagenoeg voltooid is. Thans resten nog de drie gebruikelijke consistories als solemnele afsluiting van twee jaar ernstige studie. Het is vrijwel zeker, dat de heiligverklaring zal plaats hebben op de datum, die oorspronkelijk was gedacht: 29 Mei. Als het herstel van Paus Pius XII aanhoudt en hij voldoende is aangesterkt, zal de H. Vader de heiligverklaring zelf proclameren en wel 's middags op het Pietersplein voor de Vaticaanse basiliek, evenals dat ook bij de heiligverklaring van Maria Goretti geschiedde.

Daags daarna, dus op 30 Mei, zal de Paus assisteren bij de plechtige Mis, die ter ere van de nieuwe heilige in de St. Pieter wordt opgedragen.

Naar wij vernemen ligt het in de stellige bedoeling van de Paus de plechtigheden op de voorgenomen datum te doen geschieden. Het schijnt bij voorbaat uitgesloten, dat de H. Vader zelf de H. Mis zal celebreren, zoals anders bij heiligverklaringen gebeurt.

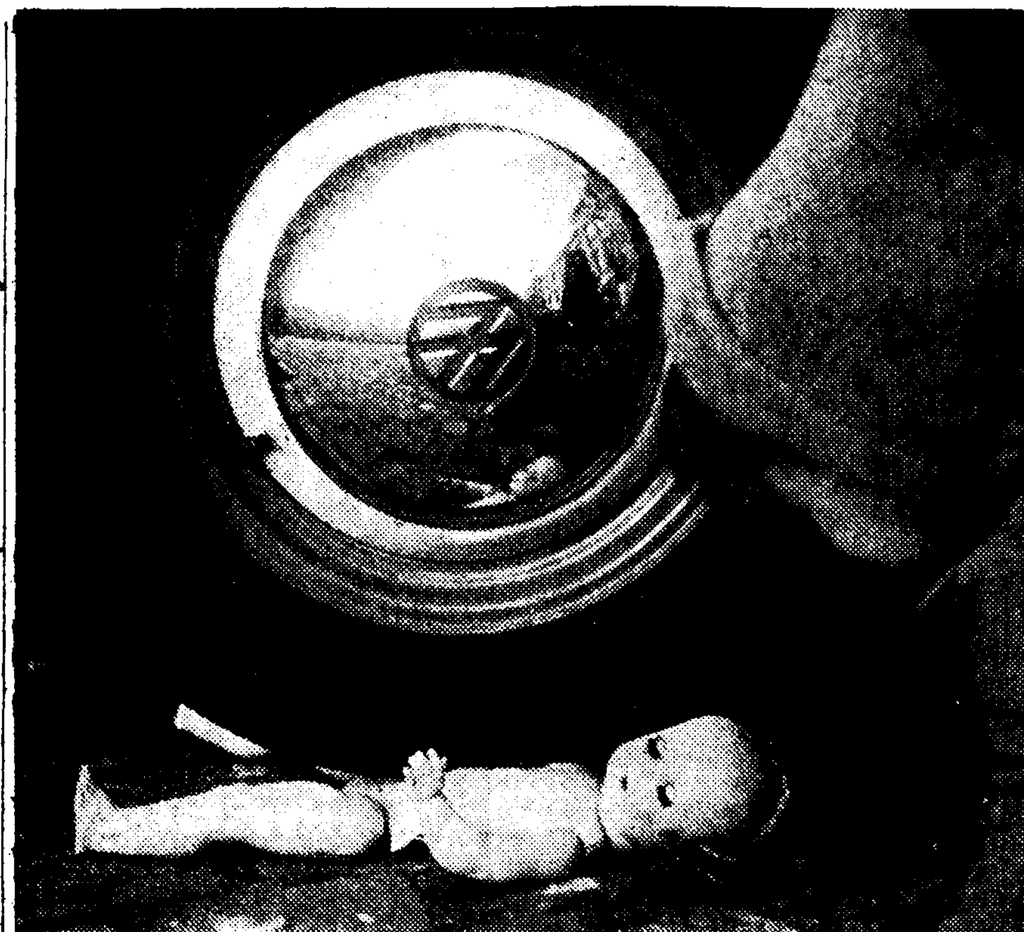
Mocht de Paus onverhoopt verhinderd zijn de plechtigheden bij te wonen, dan behoeft dit op zichzelf geen uitstel te betekenen. De eigenlijke heiligverklaring bestaat uit de ondertekening van de bulle door de Paus ex cathedra.

Aangezien in de officiële communiqué's telkens wordt herhaald, dat een lange periode van rust absoluut noodzakelijk is, lijkt de conclusie gewettigd, dat ook bij een normaal verloop van 's Pausen herstel het verlenen van audiënties aan pelgrims geruime tijd gestaakt zal blijven.

Olsen sloeg Kid Gavilan op punten

Chicago. — Carl Bobo Olson, wereldkampioen middengewicht boksen heeft in een wedstrijd over vijftien ronden te Chicago zijn titel met succes weten te verdedigen tegen de Cubaan Kid Gavilan, door deze (die inmiddels tot de weltergewichtklasse is overgegaan) op punten te verslaan.

Washington. — Het proces tegen de vier Portorikeinse terroristen, die in het Huis van Afgevaardigden hebben geschoten en vijf leden verwondden, is verdaagd tot 2 Juni.

Op de Jaarbeurs te Utrecht werd deze onbreekbare pop gedemonstreerd. Het speelgoed bleek een overrijding door een auto goed te overleven.

Vietminh valt Cambodja binnen

Franse troepen worden in ijltempo aangevoerd

Hanoi. — De Franse lererleiding heeft medegedeeld dat ruim 1000 man Vietminh-troepen Cambodja van Zuid-Laos uit zijn binnengevallen en dat de strijdkrachten van de Franse Unie deze invasietroepen thans tegenhouden. Grote Vietminh-eenheden zijn Donderdag over de rivier de Sokong en daarmede Cambodja binnen getrokken. De leider van de dorpen van Cambodja meldt dat de stad Veeunsai, die vijftig kilometer van de grens is gelegen, in handen der opstandelingen is.

Dit is de eerste maal dat geregelde troepen van de Vietminh Cambodja zijn binnengevallen. Franse en Combodjaanse troepen zijn gisteravond in ijltempo aangevoerd voor een tegenoffensief.

Het door de communisten binnengedrongen gebied van Cambodja is woeste met wouden overdekte grond, spaarzaam bewoond door de stammen der Mois, die een zekere gelijkenis vertonen met de bewoners van de hoogvlakte van Midden-Vietnam. Door dit gebied leiden slechts enkele wegen, die in de regentijd onbegaanbaar zijn. Het is niet mogelijk doortrekkende troepen plaatselijk te bevoorraden.

Westelijken zullen op Russische voorstel niet ingaan

Washington. — Een woordvoerder van het State Department heeft gisteren medegedeeld dat afzonderlijke doch gelijkluidende antwoorden op het Russische voorstel om een toetreden van dit land tot de NAVO te overwegen door de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk zullen worden gezonden.

De reactie van de drie regeringen zou evenwel hoegenaamd geen afwijking vertonen met de openbare verklaringen waarin de Russische voorstellen voor een Europees Veiligheidsstelsel werden verworpen.

Koninklijke Shell

Bonus van 20% in aandelen

Rotterdam. — Het bericht, dat de Koninklijke Olie en de Shell Transport and Trading een bonus van 20% in aandelen zullen uitkeren, kan nauwelijks nog als nieuws worden beschouwd. Vrij algemeen was reeds met een dergelijke uitkering rekening gehouden. Het kapitaliseren van de agioreserve heeft tengevolge, dat de agio, ontstaan door omzetting van converteerbare obligaties in aandelen, thans in de vorm van aandelen vrijwel geheel aan de aandeelhouders wordt uitgekeerd. Voor de maatschappij betekent dit hetzelfde, alsof alle aandelen destijds voor ongeveer 100% waren uitgegeven. De mededeling, dat de uitgifte van deze nieuwe aandelen geen wijziging zal brengen in de beginselen van gezond financieel beheer, waarop de dividendpolitiek van de maatschappij steeds heeft berust, biedt geen enkele houvast ten aanzien van deze dividendpolitiek. Uiteraard zullen de bedrijfsresultaten met geen gulden toenemen door de herkapitalisatie. Evenals voorzien zal de uitkering, welke de aandeelhouders ontvangen, bepaald worden door de winstcijfers en de dividendpolitiek. Aldus de „Nieuwe Rotterdamse Courant".

De wereld houdt zich bezig met de H-bom

Visverkopers eisen schadeloosstelling

Tokio. — Op een massabijeenkomst op de Centrale vismarkt te Tokio, hebben de visverkopers gisteren de eis gesteld dat de Verenigde Staten ophouden met het doen ontploffen van bommen in de Stille Oceaan.

Tevens werd schadeloosstelling verlangd voor de geringere verkoop van vis als gevolg van de angst die de ontploffingen hebben veroorzaakt.

Soortgelijke resoluties werden ook aangenomen door de Algemene Raad van de Japanse vakvereniging Soh Yo, die drie millioen leden telt.

Soh Yo is van plan in het gehele land protest-demonstraties tegen de waterstofbom-proeven te organiseren en in de bijeenkomst van het internationaal verbond van Vrije Vakverenigingen, die op 19 April te Calcutta begint resoluties tegen deze proeven en de Japanse herbewapening in te dienen.

Nehroe bezorgd

Nieuw Delhi. — Premier Nehroe van India heeft in het parlement zijn bezorgheid uitgesproken over de proefnemingen met atoomwapens. Hij achtte het gewenst, dat de betrokken mogendheden de proeven onmiddellijk staken.

Verslag

Geneve. — Prof. Masao Tsoezoeki, die de Japanse vissers, die in een radio-actieve asregen waren terecht gekomen bij de ontploffing van de waterstofbom in de Stille Oceaan op 1 Maart jl., heeft behandeld, is per vliegtuig te Wenen aangekomen om verslag uit te brengen aan een bijeenkomst van vijftien landen, die de problemen van de waterstofbom-ontploffing bespreekt.

Stikstok-bommen?

Londen. — Herbert Morrison, voormalig minister van buitenlandse zaken in de Labourregering, heeft verklaard vernomen te hebben dat de Russen stikstofbommen ontwikkelen.

Een vooraanstaande Britse atoomgeleerden zijn echter sceptisch ten aanzien van de mogelijkheid een dergelijke bom te maken. Prof. Joseph Rotblat, vice-president van de Britse vereniging van atoomgeleerden heeft verklaard: „Tenzij iets volkomen nieuws is ontdekt, geloof ik niet dat het maken van een stikstofbom al mogelijk is. De reactie die nodig is om stikstof te doen ontploffen moet veel groter zijn dan die voor een waterstofbom."

Geen bom, doch „apparaat"

New York. — Robert Allen, een rubriekschrijver van de "New York Post" meldt, dat de waterstofontploffing van jongstleden Vrijdag een „verrijkt waterstofapparaat" betrof en geen bom. Tussen een waterstofbom en een -apparaat bestaat volgens Allen een hemelsbreed verschil. Beide hebben een verschrikkelijk vernielingsvermogen. Maar het ene is in feite een wapen; het andere een apparaat, dat is vervaardigd voor bepaalde proefdoeleinden, welke moeten leiden tot het maken van waterstofwapens. Tot dusver is er volgens Allen maar een werkelijke waterstofbom ontploft, namelijk die bij de proefneming op 1 Maart. Door bepaalde problemen zijn volgens de rubriekschrijver alle verdere proefnemingen met de waterstofbom afgelast tot omstreeks 1 Mei. Intussen gaat men echter door met waterstofproefnemingen.

Nog steeds is men bezig met de veiling van ex-koning Farouks persoonlijke bezittingen. Een toiletset, waarvan de waarde duizenden ponden bedraagt, wordt onder de loupe genomen.

LAATSTE NIEUWS

VIETMINH-AANVAL VERSLAPT

Parijs. — In militaire kringen te Parijs wordt verwacht, dat de beslissing van de slag om Dien Bien Phoe binnen 36 uur valt. Volgens de berichten is het de hevigste strijd van de Indochinese oorlog en alleen te vergelijken met de zwaarste veldslagen in Korea.

„De toestand is enigszins beter te Dien Bien Phoe en de eerste tekenen zijn er nu, dat de Vietminh uitgeput beginnen te raken van hun onafgebroken aanvallen", aldus heeft een militaire woordvoerder te Parijs verklaard. De felheid van het artillerie-vuur der Vietminh is in de loop van de nacht verminderd. Ook hadden de aanvallen van de vorige avond niet die stootkracht als tijdens de drie vorige avonden.

Recht tot het Hart

— Elke tijd is overgang, want tijd betekent beweging en beweging verandering. Waar geen overgang is, daar is geen leven.

Venezolaanse tanker-vloot uitgebreid

Caracas. — De Venezolaanse tankervloot zal deze week worden uitgebreid met de, tot dusver grootste tanker, de „Monagas", van de Mene Grande Oil Company, die in Maracaibo arriveerde.

Op 6 April zal deze tanker officieel in dienst worden gesteld bij welke plechtigheid zeer vele autoriteiten aanwezig zullen zijn.

De „Monagas", die bij de werf „Weser" in Bremen, werd gebouwd, werd in October j.l. te water gelaten, door Mevrouw Sherman, de echtgenote van de President van de Mene Grande oliemaatschappij.

De tanker is 141.2 meter lang en 20.42 meter breed en kan 12.750 ton lading vervoeren. Haar normale oliecapaciteit is 75.000 barrels en 97.000 barrels, wanneer zij helemaal vol is geladen.

De „Monagas" heeft een dubbele schroef en wordt door 5000 paardekracht-motoren voortbewogen. De bemanning zal uit 32 koppen bestaan. De bouwkosten der tanker bedroegen Naf 6 millioen.

Drie bruine beren los in Newcastle-upon-Tyne

Dame voelde gesnuffel in haar nek

Drie grote bruine beren hebben Newcastle-upon-Tyne op stelten gezet. Ze zijn eigendom van de Deense dompteurs Hans Peterson en Erik Hansen. Het was de bedoeling, dat Striker, Bessa en Jean 's avonds in een plaatselijk theater hun kunsten zouden vertonen, maar zij verkozen de vrijheid. Door onbekende oorzaak ontsnapten ze uit hun getraliede wagen. Striker dwaalde naar het centrum van de stad, waar hij juist tijdens het spitsuur aankwam. Daar beklom hij een geparkeerde auto en bewoog zich vervolgens van het ene autodak naar het andere. Honderden mensen keken toe en waren zich niet of nauwelijks bewust van het gevaar, dat zij liepen.

De menigte lachte hartelijk, toen de beer door een van de autodaken zakte. Maar op dat moment kreeg Striker genoeg van zijn eigen acrobatie. Hij kwam naar beneden en greep de mantel van een 35-jarige dame, mevrouw Mary Johnson. Zij kwam te vallen en wist in haar angst niets beters te doen dan zich dood te houden. Ze voelde het dier in haar nek snuffelen. Ondertussen was de politie komen opdagen en inspecteur Mangling greep Striker bij zijn leren halsband. Het werd een heel gevecht en de politieman kwam er niet zonder kleerscheuren en een aantal stevige schrammen van af. Hij kreeg assistentie van agenten met touwen. De nu woedend geworden Striker werd overmeesterd en pas toen zijn Deense eigenaar op het toneel verscheen, liet hij zich in een politiewagen terug naar zijn kooi brengen.

Bessa was inmiddels een andere kant uitgegaan. Zij ontmoette twee verkeersagenten, tegen wie zij zich zeer vredelievend en gewillig betoonde. Zij liet zich rustig aan de band nemen en terwijl zij wachtte op de komst van de heren Peterson en Hansen, accepteerde zij volgaarne de suikerklontjes en het water, dat de agenten haar toereikten.

Jean getuigde van de minste ondernemingslust. Hij liep niet verder dan de parkeerplaats, waar zijn eigen wagen stond. Hij vermaakte zich kostelijk met een klein hondje, dat naar hem blafte, inspecteerde een paar andere wagens en ging toen eigener beweging weer naar binnen. Het was de eerste keer, zeiden Peterson en Hansen, dat de beren zijn ontsnapt. De voorstelling verliep 's avonds zonder moeilijkheden.

Gruenther: NAVO is defensief

Parijs. — Generaal Alfred M. Gruenther, de Amerikaanse opperbevelhebber der geallieerde strijdkrachten in Europa, heeft verklaard, dat het Noordatlantische bondgenootschap niet zozeer gevormd was om oorlog te voeren dan welk om hem te voorkomen.

„Al onze oorlogsplannen zijn gegrond op de opvatting, dat wij een eerste aanval moeten opvangen. Een ieder in dit commando weet, dat dit een enorm nadeel is in dit atomaire tijdperk."

In het concertgebouw te Haarlem vond een kindermodeshow plaats. Na af loop van de show werd echter proces verbaal opgemaakt wegens de overtreding van de arbeidswet. De kantonrechter zal nu moeten uitmaken of deze show, welke door kinderen tussen 3 en 6 jaar werd uitgevoerd, indruist tegen het verbod voor kinderarbeid. Tijdens het slot van de show demonstreerden de kleuters een bloemencorso.

„Door de sport maakt men vele vrienden"

Ere-voorzitter van de Curacaose Voetbalbond werd gehuldigd

Willemstad. — De heer M. de Vries, bekend sportfiguur zowel op Curaçao als in Nederland, is gisteravond op hartelijke wijze gehuldigd. Hij zal spoedig de pensioengerechtigde leeftijd bereiken en naar Nederland vertrekken. De heer De Vries kwam in December 1925 op Curaçao in dienst van de Shell. In Nederland was hij al een bekende sportsman, naast speler was hij ook bestuurslid van H.B.S. Op het gebied van voetbal heeft hij in Nederland, voor zijn vertrek naar Curaçao, zijn lesje wel geleerd, zoals hij ons vertelde. Als lid van Asiento trad hij toe tot de C.V.B. en al spoedig ging de C.V.B. omhoog. De heer de Vries zette zijn schouders onder onze Curaçaose Voetbal Bond, welke laatste nog maar net vier jaar oud was (en niet 100°/₀). Nu, met de 33e verjaardag van de C.V.B. in het zicht, kan de heer De Vries, die de 15e April naar Nederland gaat, op een prachtige sport-carrière terugzien. Hij heeft hard gewerkt om de C.V.B. te maken wat het nu is. Vooral in het opstellen van de Statuten heeft hij het leeuwenaandeel gehad.

Zeer verdienstelijk werk

Gisteravond werd de heer M. de Vries ten huize van de heer Mordi Maduro, op het Julianaplein, gehuldigd in een zeer intieme kring, temidden van zijn vroegere medewerkers en vrienden. Daar waren, behalve het bestuur van de C.V.B., de gezaghebber M.P. Gorsira, de voorzitter van de N.A.B.L.O., de heer D.L. Capriles, de heer H. Dennert, de bekende sportsman, Frater Tharasius en enkele andere vrienden.

De eerste spreker was de voorzitter van de Curacaose Voetbal Bond, de heer Mordi Maduro. Deze sprak als volgt.

„Onwillekeurig gaan mijn gedachten terug naar mijn eerste bemoeiingen met de voetbalsport op Curaçao in 1925. Het Jubileum Sportterrein op Mundo Nobo, een open voetbalterrein, enige betonnen banken langs de zijkant, twee kleedlokalen, een muziektent."

Deze woorden zullen U, mijnheer De Vries, bekend voorkomen; geen wonder, die heeft U zelf neergepend ter gelegenheid van het zilveren jubileum van de C.V.B.

Die tijden zijn voorbij, onherroepelijk! Wij schrijven nu 1954. De C.V.B. wordt binnenkort 33 jaar. Dezelfde C.V.B. die U als jonge Bond van 4 jaar heeft gekend. De C.V.B. die door Uw bemoeiingen zo groot geworden is. De C.V.B. die door Uw organisatietalenten, door Uw onverdroten liefde voor de voetbalsport, Uw edele sportgedachten, Uw disciplinaire leiding, door Nw onbaatzuchtigheid, onversaagdheid en offerzinéén der eerste leiding gevende lichamen op de Nederlandse Antillen is geworden.

U heeft pionierswerk verricht. Door Uw toedoen heeft de Curaçaosche Voetbalbond behoorlijke reglementen gekregen, door Uw brede visie erlangde de C.V.B. op 14 Mei 1932 het lidmaatschap van de F.I.F.A., de wereldorganisatie op voetbalgebied, en op 21 Maart 1933 rechtspersoonlijkheid.

Voor dit alles brengen wij U heden onze welgemeende dank, nu U op het punt staat Curaçao te verlaten, nu U na een lange dienstperiode in de tropen van een welverdiende rust gaat genieten in Uw vaderland.

Het C.V.B.-bestuur heeft gemeend U bij deze gelegenheid een tastbaar aandenken te moeten aanbieden als blijk van waardering en dankbaarheid voor alles wat U voor de Curaçaose voetbalsport heeft gedaan. Moge het U en Uw gezin in de toekomst in elk opzicht goed gaan. Dat de Almachtige U leide en bescherme op Uw verder levenspad.

De heer M.P. Gorsira, Gezaghebber van Curaçao, sprak mede namens de Curaçaose gemeenschap en memoreerde de vele verdiensten van de heer de Vries. Alle aanwezigen zijn bekend met de activiteiten, aldus de heer Gorsira, die vervolgde; „Bij het heengaan van de heer de Vries, verlaat een klassiek figuur ons eiland. Ik herinner mij nog de tijd, dat ik bij u, mijnheer de Vries, in het magazijn werkte en dat U mij zei, dat dit of dat vanavond klaar moet zijn!" (hartelijk gelach) De heer Gorsira herinnerde er aan, dat toen de C.V.B. aan het afzakken was, de heer de Vries zijn schouders onder deze jonge vereniging zette en haar omhoog hielp. „In uw plaats moeten wij nu een ander nemen. Spr. dankt de heer de Vries voor alles wat hij heeft gedaan. Het is niet alleen goed geweest voor onze sport, maar ook voor de geestelijke ontwikkeling van ons volk, aldus de heer Gorsira. Vervolgens nam de heer D.L. Capriles, voorzitter van de N.A.B.L.O. het woord, die begon met op te merken, dat waarschijnlijk velen onder de aanwezigen zich verwonderd zullen hebben aanwezig te zijn, daar hij, zich de laatste zestien maanden niet meer had laten zien en wel om zeer persoonlijke redenen." Toen ik echter hoorde, dat het vandaag de huldiging betreft van de heer de Vries, heb ik geen ogenblik geaarzeld te komen. Anderen zijn U voor geweest op het gebied van voetbal, maar wat betreft de organisatie, daar bent U de man van geweest. Sedert de tijd, dat U Uw schouders hebt gezet onder de C.V.B., is alles goed gegaan, Uw voorbeeld werd door anderen overgenomen. Als voorzitter van de N.A.B.L.O. wil ik U dank brengen voor alles wat U ook voor de N.A.B.L.O. heeft gedaan. Ook in Mevrouw de Vries verkiest Curaçao een sportfiguur, zij is namelijk een enthousiast tennisbeoefenaarster." aldus de heer Capriles.

De heer de Vries, die zichtbaar onder de indruk was gekomen van al de woorden, die zijn adres gericht waren, bedankte zijn vrienden afzonderlijk in een kort dankwoord, speciale woorden van hulde richtte de heer de Vries tot de Gezaghebber. De heer de Vries richtte verder nog enkele woorden tot de heren Mordi Maduro, D.L. Capriles, W. van Rosberg, Frater Tharasius en enkele andere vrienden, die bij de huldiging aanwezig waren.

De heer de Vries vertelde ons later, dat hij door de sport vele vrienden heeft gemaakt De heer de Vries verklaarde een prachtige tijd te hebben gehad op Curaçao en die hij niet spoedig al vergeten. „Nu ga ik weer naar H.B.S. terug", vertelde de gehuldigde ons, „Ik voel me nu eenmaal aangetrokken tot de voetbalsport." Vanaf deze plaats wensen wij de heer de Vries een goede reis naar Nederland en wij spreken de hoop uit, dat hij van zijn welverdiend verlof zal mogen genieten.

Nederlands Klassiek Verbond vierde Dies Natalis

Willemstad. — Een dezer dagen vond een zeer geanimeerde bijeenkomst plaats van de Afdeling Curaçao van het **Nederlands Klassiek Verbond** in het wijkgebouw achter de Emmakerk op Rio Canario. Het was een bijeenkomst met feestelijk karakter ter gelegenheid van de eerste „Dies Natalis" van de afdeling Curaçao.

Men noemde het een symposion, daar de leden allen hun bijdrage, hetzij van spirituele, hetzij van materiële aard medebrachten. De voornaamste bijdrage vormde een aantal oud-Griekse hymnen, gezongen door de Griekse zangeres Arda Mandikian en opgenomen door His Master's Voice in het theater te Delphi.

Mevr. Dra W. G. Seelt—Wentink gaf hierbij een korte inleiding.

Laat op de avond sprak ds Steenstra in zijn functie van voorzitter een woord van afscheid en tot weerziens, waarin hij de heer en mevrouw Seelt prettig verlof toewenste.

Gedurende de afwezigheid van mevrouw Dra W. G. Seelt—Wentink is het secretariaat tijdelijk gevestigd ten huize van mevr. M. W. Verseput—Stevense, Valkenweg 4, Julianadorp.

RODE HAAN KRAAIDE

Willemstad. — Te Souax heeft gisteren een flinke brand gewoed, die drie percelen in het vuur zette. De vuurhaard woedde in een lemen huisje, spoedig daarna werden twee belendende percelen door het vuur aangetast. De bewoners, die bezig waren om het meubilair uit de huizen te slepen, moesten, met het oog op het gevaar, op verzoek van de politie deze werkzaamheden staken. De brand werd door de brandweer geblust.

„Bevreemdend" gedrag van Henny en de Beurs

Hedenochtend ontvingen wij onder de titel: „De bevreemdende Amigoe di Curaçao" een Ingezonden Stuk van de heer Henny Eman, waarin hij ons blad verwijt tegen de A.V.P. te zijn omdat die partij de katholieke belangen niet zou behartigen. Hetzelfde Ingezonden Stuk werd gisteren echter reeds door de „Beurs- en Nieuwsberichten" gepubliceerd.

Wij wensen over deze gang van zaken het volgende op te merken:

1. Als de heer Eman critiek op een bepaald blad heeft, dan moet hij zich uitsluitend tot dít blad wenden en niet tot een ander.

2. Het is een algemen geldende journalistieke gewoonte, dat bladen geen critiek van lezers op andere bladen in hun kolommen opnemen. De „Beurs- en Nieuwsberichten" heeft gemeend zich hieraan niet te hoeven houden. Het blad heeft hierdoor niet alleen tegen de journalistieke gewoonte gezondigd, doch het heeft zich ook onmogelijk gemaakt ten opzichte van zijn lezers, omdat die immers niet hebben kunnen kennisnemen van de gewraakte artikelen, waartegen de critiek is gericht.

Wij vinden het gedrag van de heer Eman, zowel als dat van de „Beurs- en Nieuwsberichten" „bevreemdend" en nemen de vrijheid bedoeld Ingezonden Stuk ditmaal maar eens naast ons neer te leggen.

Barend Hoogeveen, die vele jaren chauffeur van H.M. de Koningin is geweest, heeft aan de rand van Utrecht een benzine-servicestation geopend. De eerste klant van Barend was Z.K.H. Prins Bernhard.

Vragen over het onderwijs

Verlangen vliegt Vader Tijd vooruit

Willemstad. — Bij de vragen door de Heer P. v.d. Hoeven aan de Regering gericht, laat zich het volgende aantekenen.

Het prijzenswaardige verlangen, om het onderwijs van de Antillen te verbeteren ook in dit opzicht, dat de A-scholen in B-scholen veranderd worden, is van zelf sprekend sneller geuit dan verwerkelijkt. De situatie gelijk ze thans is, is historisch gegroeid en hoe levendig het verlangen daartoe ook zij: ze laat zich nu eenmaal niet in een vloek en een zucht veranderen.

De A-scholen van Jandoret, San Willibrordo, Barber, Soto en Westpunt in B-scholen te veranderen, stelt zoveel hogere eisen aan het onderwijzend personeel, dat de Zusters van Roosendaal besloten hebben de scholen van Coromoto op Mundo Nobo, die van Jandoret en Santa Maria over te dragen in de handen van een lekenschoolbestuur, om zich geheel op eerder genoemde buitenscholen te concentreren.

De reorganisatie, die dit met zich meebrengt, vraagt tijd en hoewel de stappen, welke bereids ondernomen werden, een feitelijke erkenning zijn van redelijkheid van het verlangen, is het feit dat de datum 1 September 1953 niet gehonoreerd kon worden een bewijs, dat dit verlangen meer tijd ter verwerkelijking vraagt dan de levendigheid van het verlangen wel zou willen toestaan.

Thans blijkt de streefdatum 1 September 1954 en dat het ernst is met die datum, moge blijken uit het feit, dat op de Eilandsbegroting van Curacao voor verschillende van genoemde buitenscholen NAf 18.000.— werd opgebracht speciaal voor de bouw van een zevende klas, welke een noodzakelijk onderdeel van het B.-onderwijs vormt.

Gelijk bekend is deze zevende klas vorige week door de Eilandsraad van Curaçao afgestemd. Als dus ingevolge P.B. 171 op 1 September 1954 de A-scholen B-scholen worden, is het dus wel waarschijnlijk, dat dit geschieden zal zonder zevende klas.

MARIA-TENTOONSTELLING

Willemstad. — Reeds eerder werd gepubliceerd, dat het in de bedoeling ligt in de loop van dit jaar een Mariale tentoonstelling te organiseren van beelden, schilderijen, etsen, tekeningen, in het algemeen van alle plastisch en grafisch werk, dat aesthetische kwaliteiten bezit en Maria tot onderwerp heeft. Ook boekwerken met artistieke waarde komen hiervoor in aanmerking.

Degenen, die om deze tentoonstelling tot een succes te maken, zulke voorwerpen in bruikleen zouden willen afstaan, worden dringend verzocht zich ten spoedigste aan te sluiten bij de reeds gedane opgaven. Wendt U zich in dat geval tot de Eerw. heer A. Römer, pastorie Santa Familia.

Advies aan Landsminister

Voorkomt daling peil onderwijs

Willemstad. — Het lid der Staten, de heer P. van der Hoeven, heeft aan het Lid van de Regeringsraad voor Onderwijs en Volksontwikkeling (vide artikel 50a van het Reglement van Orde der Staten van de Nederlandse Antillen), nog de volgende vragen gesteld:

1. Heeft de Landsminister kennis genomen van het besluit van de Eilandsraad van Curaçao, genomen tijdens de openbare behandeling van de begroting 1954, om de gelden, bestemd voor de bouw van enige bijzondere scholen — door het bestuurscollege op die begroting geplaatst — af te voeren?

2. Heeft de Landsminister kennis genomen van de bij de debatten naar voren gebrachte mening, dat het, door die afvoering ontstane, probleem van een tekort aan schoolruimte opgelost dient te worden door de bestaande schoolgebouwen dubbel te gebruiken?

3. Is de Landsminister niet van mening, dat bij het eventueel nemen van deze maatregel als systeem — dus niet als zeer tijdelijke noodoplossing — de kwaliteit van het onderwijs op de duur sterk achteruit zal lopen, nog geheel afgezien van alle andere nadelen aan het dubbel gebruik van scholen verbonden?

4. Indien de Landsminister deze mening deelt, kan hij dan mededelen, wat hij zich krachtens zijn opdracht ingevolge art. 174 eerste lid van de Landsregeling, voorstelt te doen ten einde te voorkomen, dat het peil van het onderwijs in het Eilandgebied Curaçao ernstig zal dalen?

RETOUCHEERAVOND

Willemstad. — Op veler verzoek zal op Maandag 5 April een vervolg plaats vinden van de in de fotografie gebruikelijke retoucheermethoden. Deze avond staat onder leiding van de heer F. Fischer.

Mocht U problemen of moeilijkheden hebben met de door U gemaakte vergrotingen, dan bent U nu in de gelegenheid deze voor te leggen. Op Maandag 12 April zal de heer F. J. J. Corver slides vertonen, die hij tijdens vacantie in 1953 gemaakt heeft.

ANTILLIAANSE DELEGATIE NAAR TRINIDAD

Willemstad. — Van 6 tot 12 April as. zal in Trinidad een Handelsconferentie worden gehouden, waaraan ook een Antilliaanse delegatie zal deelnemen. In deze delegatie hebben zitting drs H. J. van Boven, voorzitter en de leden: D. Capriles (Kamer van Koophandel), Ch. B. Debrot, Lopez Beaujon (Aruba) en M. Koster (KLM) als adviseurs. Waarschijnlijk zal ook de heer Godfr. Eman naar Trinidad reizen.

In verband met het feit, dat op 5 April de leden van de Research Council in vergadering bijeen zullen komen, zal de heer Van Boven, die lid is van genoemd lichaam, reeds Zondag naar Trinidad vertrekken.

WILDE NIET MEER BETALEN

Willemstad. — Voor het Hof kwam een chauffeur, die ter verantwoording was geroepen, daar hij de wekelijks verschuldigde Fls. 12.50, welke hij aan zijn gescheiden vrouw moet betalen, niet meer afdroeg. Voor het Gerecht in de Eerste Aanleg werd hij veroordeeld tot twee weken.

BEET TWEE AGENTEN

Willemstad. — Wegens wederspannigheid werd O., te Aruba, veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf, met tewerkstelling. O. had zich op het erf van de woning van een „vrouw-inscheiding" begeven. Toen twee agenten hem wilde verwijderen, beet hij hen. De straf is conform de eis en uitspraak in Eerste Aanleg.

Vreemdsoortig en vrolijk voetbal

Emmastad. — De goede voeding en zorgen van Hotelvader Cranen aan zijn gasten n het verleden bewezen, hebben een verlammende invloed gehad op het verrichten van sportprestaties. Zo zagen wij gisteren een voetbalwedstrijd tussen oud-CPIM-hotel-bewoners op het voetbalterrein nabij Post V, een wedstrijd, die twijfelachtig geleid werd door scheidsrechter Cranen, die blijk gaf de elementaire spelregels van het edele voetbalspel niet te kennen en meer dan eens floot om zijn toeter te doen horen, dan wel om de wedstrijd te onderbreken, wanneer bier moest worden aangerukt.

Spelers, die al te zeer opvielen door technische spelkwaliteiten, werden vermanend op het ongeoorloofde van hun gedrag gewezen, het pootje-haken en het vloeren werden door scheidsrechter Cranen hartelijk toegejuicht en zelfs bevorderd, en het publiek langs de kant kon ervaren, dat de door de FIFA vastgestelde spelregels op de meest vreemdsoortige wijze werden toegepast en geïnterpreteerd.

Kortom, het was een vrolijke boel op het veld en dit ter gelegenheid van het feit, dat de heer Cranen hedenmiddag van Curaçao vertrekt. Een vertrek, dat men vooraf in sportieve geest vierde door een vrolijke voetbalmatch, waar de doelpunten om niet telden. Na afloop van de wedstrijd bleven spelers en publiek nog korte tijd bijeen om de dorstige kelen te laven.

BLINDEN ZIEN DE K.L.M.

Kingston. (Jamaica). — Op speciale uitnodiging van de K.L.M. hebben 24 kinderen van het Leger des Heils Blinden Instituut een bezoek gebracht aan Palisadoes Airport.

Onder leiding van d heren H.J. de Boer, hoofd van het instituut en J.H. Elsevier, K.L.M.-vertegenwoordiger voor Jamaica werden de kinderen langs de K.L.M. machine Chuchubi geleid, betastten romp, propellers en wielen om zich een beeld te kunnen vormen van de ronkende gevaarten. Vervolgens nam het gezelschap plaats in de luxueuse stoelen en werd er over het vliegveld getaxied.

Enkele kinderen hebben een aangrijpende brief van dank in Braille geschreven aan de K.L.M.-vertegenwoordiger.

Haven: Vrachtschepen 7 in, 3 uit, Tankschepen 15 in, 11 uit; Zeilschepen 15 in, 11 uit; Zeilschepen 9 in, 3 uit. Passagiers 19, vertrokken geen, doorgaand 686.

Hato: Vliegtuig en15 in, 14 uit; Passagiers landend 116, vertrokken 144; doorgaand 80.

Het KLM-vliegtuig, dat gisteren uit Amsterdam vertrok, landde hedenmorgen om 03.42 uur op Curaçao.

Het KLM vliegtuig, dat Donderdag van hier vertrok landde hedenochtend 04.00 uur Ned. tijd op Schiphol.

GEEN LAGERE STRAF

Willemstad. — Van de winkeldiefstallen, reeds eerder vermeld, gingen twee meijes in hoger beroep. De eerste E.D. 20 jaar, kreeg van het Gerecht in de Eerste Aanleg 1 maand. In hoger beroep werd bevestiging geëist. Uitspraak 14 April a.s.. Het tweede meisje, E.D. 24 jaar, kreeg wegens heling 14 dagen. Ook hier vroeg men bevestiging.

Critisch geluid

Bonaire wil biologisch proefstation hebben

Kralendijk. — Zoals wij reeds meldden, maakte de heer L. D. Gerharts enkele opmerkingen t.a.v. de Bonairiaanse Eilandsbegroting 1954, welke — naar wij na der vernamen — tot op heden nog niet in de commissievergadering der Staten werden behandeld. Wij laten hieronder in enigszins verkorte vorm de opmerkingen volgen, welke schriftelijk bij de Staten werden ingediend.

Bij „Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het nadelig saldo van de begroting van Bonaire voor het dienstjaar 1954" stelt de Gouverneur voor het nadelig saldo te wijzigen in ƒ 1.033.543. In de toelichting zegt de Regering, dat gewaarborgd dient te zijn, dat het eilandgebied in staat moet zijn zijn bestuursapparaat normaal te doen functionneren en die voorzieningen te treffen, welke, gezien, zijn behoefte en de voorzieningen in Aruba en Curaçao, redelijk zijn te achten. Verder zegt de Regering, dat zij tot de overtuiging gekomen is, dat het nadelig saldo van de begroting van Bonaire op een lager bedrag zal dienen te worden vastgesteld. De Regering verzuimt echter aan te tonen wat onder „redelijk zijn te achten" dient te worden verstaan en verzuimt te zeggen waarom verscheidene posten voor verlaging in aanmerking komen, m.a.w. op welke grond gemeend wordt, dat Bonaire onredelijk zou zijn.

Een warboel

De Raad vestigt de aandacht er op, dat op de begroting 1953 gelden werden opgevoerd voor een hypotheek en kadasterkantoor te Bonaire, welke post op aandringen van de Regering werd geschrapt. De bedoeling was gedurende een aantal jaren, vermoedelijk vijf jaren, een adjunct landmeter te Bonaire te stationneren, die tevens als hypotheekbewaarder zou moeten optreden en die de domein administratie geheel opnieuw zou moeten opzetten. Het is immers zo, dat het Bestuur van Bonaire niet precies weet welke gronden eigendom van het eiland zijn, dat in vele gevallen niemand weet hoe de grenzen van particuliere gronden lopen, dat in verscheidene gevallen niemand weet wie de eigenaar van bepaalde gronden is. In het kort gezegd, het is een warboel. Het is in het belang van de gehele gemeenschap, dat hier orde op zaak wordt gesteld. Aan het eilandgebied is een zekere autonomie verleend, doch een goede inventaris van het bezit bestaat niet.

De bedragen, die in 1953 op de begroting stonden. waren:

bezoldigingen	rond	ƒ 12.000.—
materiële kosten	rond	„ 2.600.—
meubilair etc.	rond	„ 5.880.—

De Raad is van mening, dat deze uitgaven verantwoord zijn, ja sterker dringend nodig zijn om aan een chaos een einde te maken. De Raad stelt de Staten voor het nadelig saldo voor 1954 met genoemde bedragen te verhogen. Voor de volgende jaren zal met een lager bedrag kunnen worden volstaan.

Paard achter wagen

Voortdurend blijkt, dat putten, gronden en koralen verontreinigd worden en verscheidene malen besmetting hebben veroorzaakt. Door de Inspecteur van de Volksgezondheid wordt voortdurend aangedrongen op het nemen van maatregelen. Dikwijls worden de maatregelen genomen, nadat de besmetting is geschied. Het paard wordt dus achter de wagen gespannen. Indien de Regering, lees Volksgezondheid, van mening is, dat te Bonaire gevaar voor besmetting aanwezig is, dienen de middelen ter verbetering van de toestand ter beschikking te worden gesteld.

De wegen

Vergeleken met 1953 verlaagde het Bestuur van Bonaire de posten van wegen-aanleg reeds met ƒ 25.000.—. Thans wenst de Regering deze posten nog eens met ƒ 37.550.— te verlagen, zonder dat de redelijkheid hiervan wordt aangetoond. De door het Bestuur van Bonaire gedane verlaging geschiedde omdat de weg naar Rincon gereed kwam in de loop van het vorige jaar. De wegen, die in 1954 zullen worden aangelegd, resp. verbeterd, liggen dichter bij Kralendijk en zullen dus goedkoper aan te leggen zijn. Veel zal afhangen op welke wijze de nieuwe startbaan wordt gemaakt. Geschiedt dit nagenoeg geheel in handkracht, dan bestaat er dezerzijds geen bezwaar tegen verlaging van de posten. Mocht echter de aanleg grotendeels met behulp van machines geschieden, dan is het aangevraagde bedrag wel degelijk nodig, daar anders het aantal werklozen beduidend zal zijn.

Landbouwproblemen

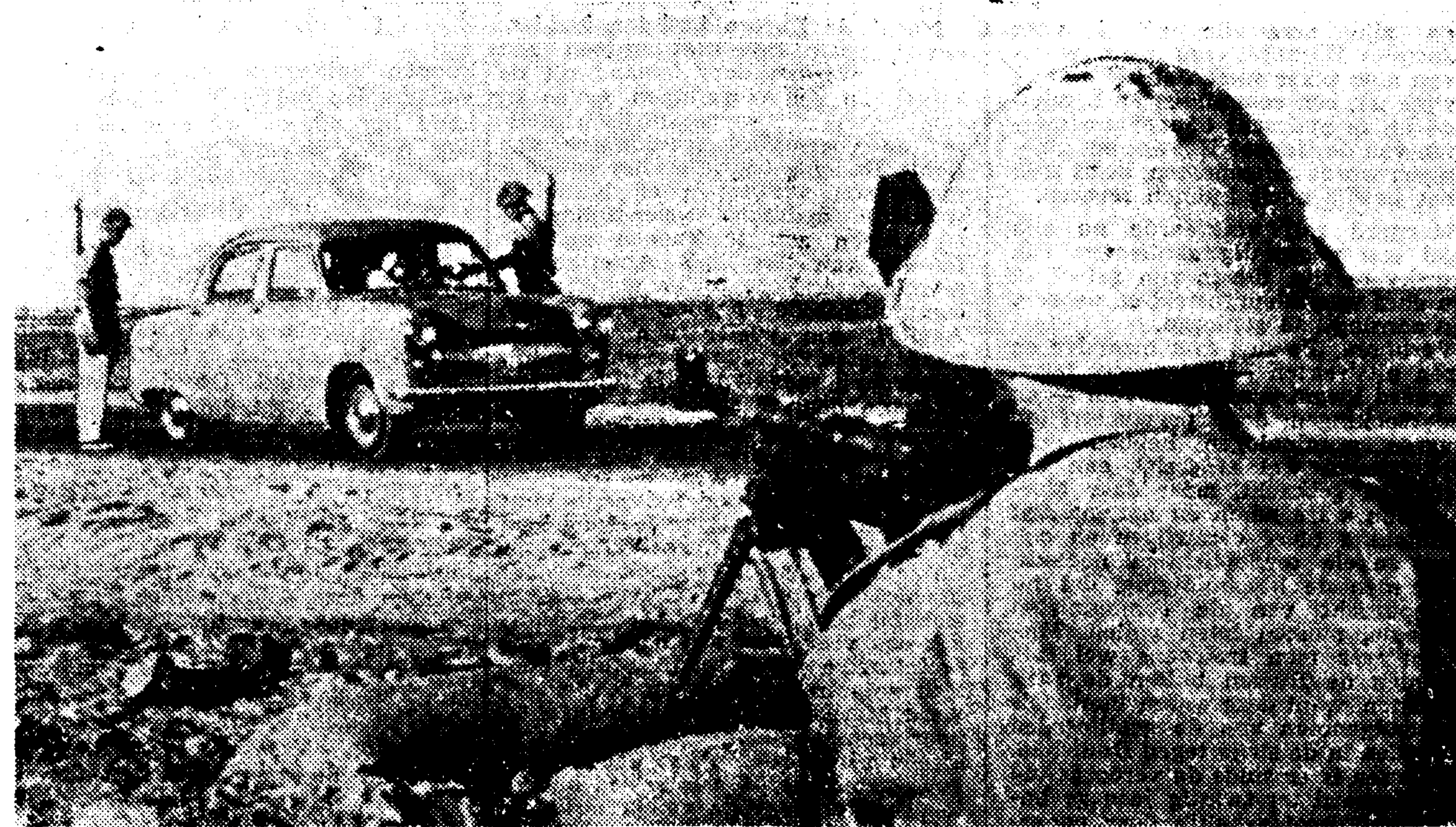
Bonaire is het enige eiland waar vele landbouwers wonen en werken. Er dient echter een goede studie gemaakt te worden van de mogelijkheden, t.w. verbetering van de huidige producten, bestrijding van ziekten en insecten, het nemen van proeven om te bepalen welke gewassen hier kunnen groeien, die voor de bevolking van belang zijn. Het gaat niet aan deze proeven van Curaçao uit te leiden. Het is noodzakelijk, dat een man van Wageningen hier 5 jaren doorbrengt en de landbouwmogelijkheden grondig bestudeert, door het nemen van proeven.

Dammenbouw

De Regering wil het bedrag voor de aanleg van dammen met ƒ 25.000.— verlaagd zien. Met het overblijvende geld ad ƒ 10.000.— dient dammenbouw binnen een paar weken gestaakt te worden. Het streven van het Bestuur en van de Raad is zoveel mogelijk regenwater op het eiland te houden, niet alleen terwille van het water, doch ook om de gevreesde erosie tegen te gaan. Het is noodzakelijk, dat het aanleggen van dammen met kracht blijft plaats vinden.

Nadat nog enkele posten onder de loupe genomen zijn, besluit de brief op te merken, dat door alle deskundigen is uitgemaakt, dat Bonaire de beste omstandigheden kan bieden voor het oprichten en in stand houden van een biologisch proefstation en aquarium. Het initiatief kwam van Bonaire voor dit station. Naar verluidt zou Curaçao thans dit station tot elke prijs willen verkrijgen. De Raad vestigt de aandacht van de Staten er op, dat het belang van de Nederlandse Antillen eist, dat het station en aquarium te Bonaire worden gebouwd. De wetenschap is daarmede gediend. Touristen, die het aquarium willen zien, zullen Bonaire slechts via Curaçao kunnen bereiken.

De Raad dringt er op aan dit station te Bonaire en het nadelig saldo van de begroting hiermede wederom te willen verhogen.

De binnenlandse politieke spanning in Egypte hebben de contrôle van de Engelsen in de Suez-kanaal-zône verscherpt. Een auto wordt gecontroleerd op wapens en papieren.

Wie bouwt mee aan het Maria-monument?

Willemstad. — Het plan om op ons eiland een Maria-monument op te richten heeft blijkens vele spontane reacties een zeer gunstig onthaal gevonden. Reeds werden onder het personeel van kantoren, onderwijskrachten enz., vele personen bereid gevonden deze actie financieel te steunen. Ook werden op particulier initiatief reeds clubjes gevormd. die ten doel hebben bijdragen te verzamelen voor de tot standkoming van dit monument mogelijk te maken.

In dit verband kan reeds gewezen worden op verheugende voorbeelden van personen, die 1% van hun salaris, een halve of een kwart dag van hun verdiensten afstonden. Deze mogelijkheden zouden wellicht nog kunnen uitgebreid worden door acties gelijk aan die van de kinderen van bepaalde scholen, die hun snoepcenten gedurende één of twee weken voor dit doel afstaan.

In de naaste toekomst zal in ieder geval een collecte langs de huizen worden gehouden, die van zelfsprekend ten zeerste aanbevolen wordt en waarvan te hopen is, dat de vrijgevigheid van allen ze tot een klinkend succes zal maken

Om echter alle misleiding te voorkomen raden wij allen aan acht te slaan op het stempel van het hoofd der politie, dat op de intekenlijsten aanwezig moet zijn. Het gevaar is immers niet denkbeeldig, dat pogingen worden gedaan de gelegenheid van deze collecte te misbruiken voor doeleinden, die met het monument niets van doen hebben.

Het is te hopen, dat deze verschillende financiële acties naar bevrediging zullen slagen, opdat het Maria-monument enig in zijn soort op Curaçao, een onvergankelijke blijk moge worden van de devotie dezer katholieke gemeenschap aan onze hemelse Moeder.

Met spanning zit ook de beeldhouwer Villar te wachten op de uiteindelijke beslissing. die, gezien de korte tijd vóór 8 December, zeer binnenkort moet vallen.

Weest dus allen spontaan en gul in Uw bijdragen.

Geeft Uw eiland een bijzonder cachet door een monument te doen plaatsen van 7 meter hoog, door een van de grootste beeldhouwers van onze tijd gemaakt. Een blijvend teken van onze aanhankelijkheid aan de Moeder Maagd.

ARUBA

ZEILEN EN OCEAANVAART

Oranjestad. — Donderdag 8 April a.s. zal de heer Sjoerd van Hasselt in een der lokalen van de Julianaschool een lezing houden over zijn reis met „de Zwarte Heks" over de oceaan. De lezing, welke vooral voor de leden van de Aruba Boating Club interessant zal zijn, staat onder auspiciën van de Volksuniversiteit en zal vermoedelijk als titel dragen: Zeilen en Oceaanvaart.

BRIDGEDRIVE VOOR LIEFDADIG DOEL

Oranjestad. — Vrijdag a.s. precies om 8 uur zal in het Dakota Restaurant de grote bridgedrive beginnen, waarvan de baten bestemd zijn voor de Kankerbestrijding. Zij die aan de drive wensen mede te doen, gelieve zich op te geven bij mej. A. Aletrino.

BURGELIJKE STAND ARUBA

Oranjestad. — 10 Maart; dochter van E. en M. Geerman, dochter van V. Tromp, 11 Maart; dochter van P. en F. van Gijn, 13 Maart; zoon van J. en P. Dania, 14 Maart; dochter van A. en M. yarzagaray, dochter van B. Maduro, dochter van E. en M. Bakhsh, 15 Maart; zoon van H. en F. Bahlingen, zoon van H. en C. Hengeveld, 16 Maart; dochter van H. en M. Lopez, dochter van P. en P. Erasmus, 17 Maart; dochter van J. en M. Croes, 18 Maart; zoon van C. en E. van Mervenne, zoon van V. en R. Eramus, 19 Maart; dochter van J. en S. van der Schoot, 20 Maart; dochter van J. en M. Lacle.

Jaarverslag Koningin Emmastichting

Willemstad. — Verschenen is het Jaarverslag van de Koningin Emma Stichting, waaraan wij het volgende ontlenen:

Wegens vertrek van mevr. Van Drimmelen—Boekmeyer, werd mevr. G. ter Meulen—Hoeneveld bereid gevonden het vice-voorzitterschap te aanvaarden.

Verschillende mannelijke patiënten vroegen om materiaal om stoelen te matten, welk werk met succes uitgevoerd werd. Ook werden verschillende tafeltjes gemaakt. Zagen, triplex met patronen voor houtsnijwerk werden verstrekt. Sommige patiënten hebben een mooi tuintje, waar zij veel bezigheid in vinden. Aan de vrouwelijke patiënten werden handwerken verschaft.

Evenals vorige jaren droeg de Raad van Beheer zorg, dat de verpleegden met de feestdagen niet werden vergeten. Zo nam de Frater Directeur van Scherpenheuvel op zich het St Nicolaasfeest te doen slagen, door het stuаren van een band.

De aanwezige biljarttafel werd door bemiddeling van de heer Van Leeuwen (C.P.I.M.) van nieuw laken voorzien, queu's en biljartballen werden door de Stichting aangekocht. De oude radiogramofoon-combinatie, die al heel wat jaren telde, werd door een nieuwe vervangen.

Abonnementen op verschillende tijdschriften en couranten werden verlengd. De filmvoorstellingen zijn zeer geliefd. Aan giften ontving de Stichting het afgelopen jaar ƒ 245.—.

Gedurende het jaar werd aan genezen ontslagen patiënten maandelijks steun verleend, wat een grote uitgave voor de Stichting betekent. Aan de genezen ontslagen patiënten werden kleren, schoenen verstrekt. Ook aan de naar Suriname vertrokken patiënten werden nuttige cadeaux medegegeven.

Eén van de genezen ontslagen patiënten mocht door bemiddeling van de Stichting 10 biljetten uit de loterij voor verkoop ontvangen.

Aan het gezin, vrouw en zes kinderen van een der patiënten wordt maandelijks ƒ 100.— voor ondersteuning uitbetaald. De jaarlijkse steun aan genezen ontslagen patiënten op Curaçao bedraagt ƒ 1475.—. Algemene onkosten bedragen ƒ 2,192,37.

Patiënten

Dit kalenderjaar werden opgenomen: 4 vrouwelijke en 2 mannelijke patiënten. Eén mannelijke patiënt werd genezen ontslagen. In October vertrokken 2 mannelijke patiënten ter verdere verplegng naar Suriname. Op het einde van 1953 bedroeg het aantal verpleegden 9 mannen en 6 vrouwen. Bovendien zijn er na overleg met het Gouvernement 2 genezen patiënten in Zaquito aanwezig.

Ook dit afgelopen jaar kan de Stichting met voldoening terugzien op hetgeen zij voor de melaatsten kon doen. Zowel door patiënten als verplegend personeel wordt ons werk gewaardeerd. De vereniging dankt de contribuanten, die dit nuttige werk hielpen in stand houden.

Tennis-azen op Curacao

Tennis neusje van de zalm Dinsdag op Mundo Nobo

Willemstad. — Dinsdag as. zullen er in het tennisstadion op Mundo Nobo wederom wedstrijden worden verspeeld tussen de beste amateurspelers ter wereld, terwijl deze maal ook enkele van de beste dames ter wereld aan deze wedstrijden zullen deelnemen. Ondanks de ondervonden teleurstelling bij de vorige wedstrijden heeft het N.A.L.T.B.-bestuur gemeend tóch op de ingeslagen weg voort te gaan en het tennisminnend publiek van het beste in de tennissport te laten genieten.

Veel heeft er tot dit besluit toe bijgedragen, dat tijdens de wedstrijden van het internationale R.C.C.-tournooi en bij het bezoek van Kramer c.s. het publiek door een geweldige belangstelling blijk heeft gegeven dit initiatief wel te waarderen en aangenomen werd dan ook, dat het laatstgehouden tournooi onder wel bijzonder ongunstige omstandigheden werd verspeeld, hetgeen zijn invloed op de publieke belangstelling heeft doen gelden.

Het vertrouwen bestaat echter, dat het publiek door een massale opkomst van zijn belangstellng zal doen blijken. Tevens is er ditmaal naar gestreefd om de entreeprijzen zo laag mogelijk te houden. Er zullen echter ditmaal niet zoveel zitplaatsen beschikbaar zijn als vorige malen, daar het NALTB-bestuur zich deze maal niet aan extrakosten zal wagen. Het beschikbaar aantal zitplaatsen zal dan ook niet mèèr dan ongeveer 300 bedragen.

Er zal alleen op Dinsdagavond worden gespeeld, daar de spelers(sters) slechts 1 dag op Curaçao zullen blijven. Aan deze wedstrijden wordt deelgenomen door de crême de la crême van de huidige topspelers en wel Art Larsen, nr 3 van Amerika; Gardner Mulloy, een oude bekende op Curaçao en momenteel nr 5 van Amerika; Sven Davidson, die voor 1 maand terug het indoor-kampioenschap van Amerika won, waarbij hij zegevierde over Tony Trabert, 's werelds topspeler nr 1 en in de finale de zege behaalde over de Wimbledon-finalist Kurt Nielsen; Hugh Stewart, Amerikaans ranglijstspeler en Tony Mottram, een van de sterkste spelers van Europa en kampioen van Engeland.

Verder nemen dan nog deel Helen Fletcher, nr 5 op de wereldranglijst voor dames en Joy Mottram, eveneens wereldranglijst-speelster.

Wederom dus een programma met een wereldbezetting en zelfs nog sterker als bij het laatstgehouden internationale tennistournooi. Ook Hal Burrows, eveneens een oude bekende op Curaçao, zal aan deze wedstrijden deelnemen.

Het ligt voorlopig in de bedoeling om op Dinsdagavond, aanvangende 20 uur, het volgende programma te doen verspelen:

20 uur: Art Larsen — Sven Davidson; Gardner Mulloy — Tony Mottram; Art loij/Hugh Stewardt — Gardner Mulloy/Hal Burrows; Sven DavidsoniHelen Fletcher — Joy Mottram/TonyMottram.

Wij kunnen niet anders doen dan het tennisminnend publiek aanraden deze wedstrijden niet te missen, daar de namen der deelnemers er borg voor staan hier weer een avond van onvergetelijk tennis te kunnen genieten. Voor de dames is het bijzonder interessant dat aan deze wedstrijden ook wordt deelgenomen door enkele van de beste damesspeelsters ter wereld, waardoor men nu eens een goed nzicht kan krijgen van hetgeen deze dames presteren. Het kan niet anders of onze damestennisliefhebsters zullen in groten getale van deze uitzonderlijke gebeurtenis getuige willen zijn.

Houdt dus Dinsdagavond as. vrij en brengt een bezoek aan het tennisstadion op Mundo Nobo. Toont Uw interesse voor dit grote sportgebeuren, waardoor het mogelijk zal zijn ook in de toekomst nog meerdere van dergelijke evenementen te organiseren.

Van de Rechtbank

AANGEHOUDEN EN INGESLOTEN

Willemstad. — Terzake verduistering in dienstbetrekking werd de 38-jarige I.J.P. door de recherche aangehouden en ingesloten. Gelijk wij reeds in het begin van deze week meldden, werd een oplichting geconstateerd bij de fa. Morris & Curiel. Tot op heden heeft men de verduistering van honderd-entienduizend gulden bewezen gevonden. Het accountantsonderzoek duurt voort.

PSYCHIATISCH RAPPORT AANGEVRAAGD

Willemstad. — De 43-jarige J.R. V.R. werd in verzekerde bewaring gesteld. R. is een bekend insluiper hier ter stede en is ook op het Parket geen onbekende. Hij heeft reeds 2½ jaar gezeten wegens insluiperij. De Officier van Justitie verzocht in dit geval om een psychiatisch rapport.

VOOR DE ACHTTIENDE KEER

Willemstad. — L. S.C. werd door de recherche aangehouden. Hij is het mannetje, dat door een tip van Gezaghebber Gorsira kon worden gearresteerd. Bij controle bleek, dat hij maar liefs zeventien oplichtingen op zijn strafkaart had staan. De rechter vond dit ook wel een beetje te veel en liet hem opsluiten voor drie jaar.

NASLEEPJE WINKELDIEFSTAL

Willemstad. — Wij publiceerden enige gegevens over de diefstal van textiel etc. in de diverse winkels in de stad Jongstleden Woensdag kwam hier nog een nasleepje van. Bij verstek was de vorige keer namelijk veroordeeld de jongedame A. B. tot zes weken „zitten".

B. was inmiddels op Aruba gaan werken. Bij het betekenen van het vonnis was zij in verzet gegaan. De zaak kwam weer voor en de jongedame kwam speciaal van Aruba over de zittting bij te wonen. De Officier van Justitie halveerde haar straf (tot drie weken), de rechter maakte er 2 maanden voorwaardelijk van met een proeftijd van 2 jaar.

DE HORLOGES WAREN VERDWENEN

Willemstad. — Een zeer lastige klant kwam Woensdag voor het Gerecht in de Eerste Aanleg. Het was de Venezolaan A. T. P. L., die beschuldigd werd van twee inbraken door middel van vernieling, een bij Weisinger, de andere bij Spritzer & Fuhrman. (Bij de laatste keer werd hij op heterdaad betrapt). Eerst vertelde de Venezolaan, dat hij meer dan tien horloges van Weisinger had gestolen, hij zou die bewaard hebben in zijn hut ergens in Venezuela. De Venezolaanse politie werd ingeschakeld, doch deze kon niets anders vinden dan een vrouw, die in het bezit van een der horloges was. Deze vrouw verklaarde, dat zij het horloge van een vriend van L. had gekregen om te verkopen. Voor de Rechter-commisaris verklaarde de verdachte, dat hij meer dan tien horloges had weggenomen, tijdens de rechtzitting vertelde hij, dat het er maar tien waren. (Weisinger gaf op, dat er 28 vermist werden.

De eis van het Openbare Ministerie luidt twee jaar Uitspraak op 14 April a.s. L. had een blanco strafregister.

L. had een blanco strafregister.

STRENGER OPTREDEN TEGEN WAPENBEZITTERS

Willemstad. — De gevallen van het ongeoorloofd in bezit hebben van vuurwapen en of munitie, nemen toe. Een knaap werd veroordeeld tot een boete van fl 100.— daar hij in het bezit was van een pistool, en Fls. 75.— voor het in met bezit hebben van een patroon.

Het O.M. verklaarde, strenger te zullen optreden tegen de overtreders van de vuurwapenwet.

ENKELE DURE KLAPPEN

Willemstad. — In een woordenwisseling, waarbij een Isla-bewaker twee jongens van een bepaalde plaats wilde verwijderen, werden de knapen brutaal. Toen de bewaker hun dreigende houding zag, greep hij zijn knuppel en wilde er op los slaan. Een van de knapen echter greep hem bij de pols en de ander sloeg hem met de vuist in de maagstreek en in het gezicht. De knaap, die de klappen uitdeelde, werd door de rechter tot Fls. 50.— veroordeeld.

Promotie van Lindbergh verwacht

Washington. — De Amerikaanse Senaatscommissie voor de strijdkrachten keurde gisteren de benoeming van Charles Lindbergh, die als eerste de Atlantische Oceaan overvloog tot brigade-generaal in de Amerikaanse Luchtmachtreserve goed. De benoeming moet thans nog de goedkeuring krijgen van de Senaat.

Lindbergh vroeg kort voor de tweede wereldoorlog zijn ontslag als kolonel bij de reserve na een meningsverschil met president Roosevelt.

De geheimzinnige gevangene van Mexico-City

Trotsky's moordenaar wordt voorlopig niet in vrijheid gesteld

In de Lecumberri-strafgevangenis in Mexico-City verblijft één van de geheimzinnigste moordenaars van alle tijden. Zoals de befaamde man met het ijzeren masker in het Frankrijk van vóór de Revolutie er in slaagde zijn identiteit zelfs voor het nageslacht geheim te houden, zo is het de man, die zich Jacques Mornard noemt en die in 1940 de communistenleider Trotsky vermoordde, tot nu toe gelukt zijn nationaliteit, zijn naam en de ware motieven voor zijn misdaad te verzwijgen.

Men weet niet, of hij verbindingen met de buitenwereld onderhoudt, al achten velen dit waarschijnlijk, en toen onlangs sprake was van een mogelijke vervroegde invrijheidstelling van Mornard, was het niet duidelijk, of de geheimzinnige moordenaar het vooruitzicht de gevangenis te kunnen verlaten op prijs stelde, dan wel of hij de vrijheid, met al zijn risico's, vreesde en liever nog enkele jaren in zijn cel bleef. De Mexicaanse autoriteiten hebben ondertussen aan deze laatste twijfel een einde gemaakt door de mededeling, dat Mornard zijn straf van twintig jaar zo niet geheel, dan toch voor een zeer belangrijk deel zal moeten uitzitten.

Is Jacques Mornard de Spanjaard Ramon Mercador?

De moordaanslag, die op 20 Augustus 1940 in Coyacan, een voorstad van Mexico-City, op Leo Trotsky werd gepleegd (hij overleed een dag later aan zijn verwondingen), zou ongetwijfeld aanzienlijk meer de aandacht hebben getrokken, als op dat ogenblik de oorlog niet juist één van zijn critiekste stadia had bereikt.

Leo Trotsky, aartsvijand van Stalin, was één van de voornaamste leiders van de Russische revolutie van 1917, die de communisten aan het bewind bracht. Ja, het is de vraag, of zonder deze levendige man met zijn fonkelende brilleglazen, die in werkelijkheid Leib Bronstein heette, het communistische Rusland thans nog bestaan zou hebben. Want Trotsky werd, onmiddellijk na het slagen van de revolutie, de eerste volkscommissaris (minister) van oorlog van de aan alle zijden bedreigde Sovjetrepubliek. Hij organiseerde, uit de overblijfselen van de keizerlijke weermacht, het fanatiek vechtende Rode Leger, dat na een felle strijd tenslotte de overwinning behaalde in de op de revolutie volgende burgeroorlog. Het is waarschijnlijk, dat Lenin, de „vader van de Russische revolutie", Trotsky gaarne als zijn opvolger had gezien. Men zegt, dat Lenin Trotsky zelfs heeft aangeboden hem officieel tot zijn plaatsvervanger te benoemen, maar dat Trotsky daar op dat ogenblik niets voor voelde. Hierdoor kreeg Stalin kans zich naar voren te dringen en toen Lenin in Januari 1924 overleed werd niet Trotsky, maar Stalin de opvolger van de „rode tsaar".

Stalin's vijand

Tussen Trotsky, de grote man uit de revolutie en de burgeroorlog, en de langs tal van postjes naar boven geklommen Stalin, boterde het niet erg. Trotsky moest het volkscommissariaat van oorlog opgeven, in 1927 werd hij verbannen naar Alma Ater in Russisch Turkestan en in 1929 werd hij zelfs uitgewezen uit de Sovjet-Unie.

Daarmee ving voor Trotsky en zijn vrouw een dooltocht aan, die eerst in Mexico zou eindigen. Aanvankelijk woonde hij in Turkije, toen in Frankrijk en tenslotte in Noorwegen, maar telkens werd hij weer uitgewezen, omdat hij, met hulp van zijn volgelingen, die zich in de zogenaamde Vierde Internationale hadden verenigd, intrigeerde tegen de Sovjet-Unie. In 1937 kreeg Trotsky toestemming zich in Mexico te vestigen. Maar op dat ogenblik had, naar men algemeen aanneemt, Stalin reeds besloten zijn lastige tegenspeler te doen vermoorden.

Trotsky op zijn beurt voelde zich, naarmate de jaren verliepen, steeds meer bedreigd. Zelfs in het zo ver van Rusland verwijderde Mexico-City achtte hij zijn leven niet zeker. Zijn villa in Coyacan had al spoedig het uiterlijk van een fort en speciale, uit zijn trouwste aanhangers gekozen, lijfwachten, bewaakten dag en nacht het leven van hun chef. Deze voorzorgsmaatregelen verhinderden niet, dat in het voorjaar van 1940 een met machinegeweren bewapende bende een — mislukte — aanslag pleegde op Trotsky's leven.

Trotsky was er van overtuigd, dat deze aanslag was beraamd door de Gepoe, de geheime politie van Stalin. En ook nadat op 20 Augustus van dat zelfde jaar een tweede, ditmaal geslaagde, overval op de verbannen communistenleider had plaats gehad, was de stervende Trotsky er van overtuigd, dat zijn moordenaar in rechtstreekse opdracht van Stalin had gehandeld.

Geen bewijzen

Was de man, die een einde maakte aan Trotsky's leven, en die zich na zijn arrestatie uitgaf voor Jacques Mornard, (een naam, waarvan men zeker weet, dat het niet de zijne is), een communist en handelde hij in opdracht of met medeweten van de Gepoe? Hoewel het algemeen wordt aangenomen, heeft men het bewijs nooit kunnen leveren.

Mornard zelf verklaarde na zijn daad een voormalig aanhanger van Trotsky te zijn, die in zijn geloof in zijn chef was teleurgesteld en daarom zijn aanslag had gepleegd.

Verhoren, die zich over maanden en jaren uitstrekten — het proces tegen Mornard kwam pas in 1943 voor — en onderzoekingen door psychiaters en ervaren criminologen hebben deze verklaringen wel enigszins aan het wankelen gebracht, maar daar Mornard zijn ware naam en nationaliteit hardnekkig bleef verzwijgen en ook geen enkele medeplichtige noemde, heeft men de beschuldiging, dat hij in opdracht van de communisten handelde, moeten laten vallen. Misschien was men trouwens wel blij, dat men de Russen buiten de zaak kon laten, want deze waren inmiddels de bondgenoten van de geallieerden geworden in de strijd tegen Duitsland.

Intussen is er sinds de veroordeling van Mornard tot twintig jaar gevangenisstraf, hoofdzakelijk door onderzoekingen van privé-personen, heel wat aan het licht gekomen. Zo weet men thans zo goed als zeker dat Mornard een Spanjaard is en dat zijn naam Ramon Mercador del Rio luidt. Hij heeft lange tijd in Frankrijk gewoond waardoor hij vloeiend Frans spreekt en het hem, tijdens de verhoren, mogelijk was zich voor een Frans sprekende Belg uit te geven.

Zijn Russisch — tijdens het proces is gebleken, dat hij deze taal eveneens beheerst — heeft hij waarschijnlijk opgedaan tijdens de Spaanse Burgeroorlog, toen hij tot de geheime dienst van de Linksen behoorde. Zijn moeder een overtuigd communiste, die in de oorlogsjaren in Moskou verbleef en thans in Parijs zou wonen, zou degene zijn, die hem er toe heeft gebracht zijn daad — tot meerdere glorie van het communisme — te plegen.

Liefde en misdaad

Men meent zelfs nog meer te weten. Een Mexicaans criminoloog en Amerikaanse onderzoekers zijn zorgvuldig nagegaan, hoe Ramon Mercador, alias Jacques Mornard, zijn aanslag heeft voorbereid. Uit hun onthullingen blijkt, dat de Russische geheime politie, als het er om gaat een belangrijk doel te bereiken, uiterst geraffineerd en met groot geduld te werk gaat. Zelfs schrikt zij er niet voor terug de schoonste van alle menselijke betrekkingen, de liefde, voor haar doeleinden te gebruiken.

Nadat de Russen besloten hadden, dat Trotsky het best gedood zou kunnen worden door iemand uit de kring van zijn volgelingen, gaven zij een Amerikaans communistisch meisje (de voormalige secretaresse van Louis Budenz, die later het communisme zou verwerpen en katholiek worden) opdracht vriendschapsbetrekkingen aan te knopen met de familie van Trotsky's Amerikaanse secretaresse. Deze toeleg gelukte. De communistische agente en Sylvia Ageloff, een zuster van Trotsky's secretaresse, werden boezemvriendinnen en zij maakten zelfs samen een uitstapje naar Parijs. Daar ontmoetten zij — geheel „toevallig" — Jacques Mornard, die toen nog Ramon Mercador heette.

Na korte tijd stond Sylvia in vuur en vlam voor de knappe jongeman en al spoedig waren zij een paartje. Enige maanden later dook Mornard in Mexico op, waar Sylvia Ageloff zich bij hem voegde en hem natuurlijk ook voorstelde aan haar zusje, de secretaresse van Trotsky. Juist door zich zo min mogelijk op te dringen werd Mornard — die zich natuurlijk voor een aanhanger van Trotsky's ideeën uitgaf — in het geheel niet gewantrouwd en tenslotte had hij vrij toegang tot de villa van Trotsky en tot de werkkamer van de voormalige Russische volkscommissaris.

Op de dag van de moord was Mornard bij Trotsky op bezoek onder het voorwendsel hem een artikel te willen laten lezen. Terwijl Trotsky zich, achter zijn werktafel zittend, over de velletjes papier boog, sloeg de moordenaar toe met zijn wapen, een kleine alpenbijl, die hij onder zijn regenjas had verborgen gehouden......

Raadsels

De man, die deze zo geraffineerd uitgedachte moord pleegde, haalt de schouders op, wanneer men hem met de gegevens, die men omtrent zijn verleden heeft opgespoord, confronteert. Veertien jaar heeft hij gezwegen, en nog steeds is er niets, wat er op wijst, dat hij zijn houding zou willen veranderen.

Heeft hij verbinding met de communisten? Generaal Salazar, een voormalig hoofd van de Mexicaanse politie, beweert het met grote stelligheid, maar er zijn geen bewijzen.

Beweringen als zou door een onbekende figuur geregeld geld aan Mornard worden overgemaakt, waarvoor hij in de gevangenis zijn eigen voedsel zou kunnen kopen, worden door de Mexicaanse autoriteiten tegengesproken. Mornard eet, zo zeggen zij, hetzelfde voedsel als alle andere gevangenen en geniet dezelfde behandeling.

Kon Mornard, ingevolge een bepaling in de Mexicaanse wet, in December jongstleden vrijgelaten worden, omdat hij dertien jaar van zijn straf had uitgezeten, maar weigerde hij een verzoekschrift daartoe in te dienen, omdat hij bang was, na zijn invrijheidstelling, vermoord te worden door Trotskysten of door communisten, die zich van hem willen ontdoen? Ook dit bericht wordt van Mexicaanse zijde tegengesproken. Mornard zou zelf de praatjes over zijn mogelijke invrijheidstelling in de wereld hebben gebracht en verzocht hebben een verzoekschrift te mogen indienen. Waarop de Mexicaanse autoriteiten hem zouden hebben medegedeeld, dat zij nog geen termen aanwezig achtten om een zo gevaarlijke moordenaar in vrijheid te stellen.

Zo blijven er raadsels rond de man, die een eind maakte aan het leven van Stalin's grootste tegenstander en het is de vraag, of zij ooit volledig tot oplossing zullen komen.

Leo Trotsky en zijn vrouw.

Percy Henriquez over:

De handel in de Antillen

Utrecht. — In een persgesprek met de secretaris van de technisch-economische raad der Nederlandse Antillen (TERNA) en raadsadviseur bij de Landsregering, dr ir Percy C. Henriquez, heeft deze een uitvoerige uiteenzetting gegeven van de nieuwe faze, die in de handelsactiviteit in de Nederlandse Antillen is ingetreden en zich uit in een aantal regerings-maatregelen op dit terrein. Het was reeds geruime tijd het streven van mr dr M.F. da Costa Gomez, de voorzitter van de Regeringsraad, om te komen tot een weloverwogen planmatig bedreven welvaartszorg „op lang zicht". Een der wijzen, waarop dit streven zijn concretisering vond, is de creatie van de TERNA, een buitenambtelijke instantie. De bedoeling is in de eerste plaats die onderwerpen te entameren en te bestuderen, die om de een of andere reden in de normale ambtelijke sfeer zich moeilijk ontwikkelen. Een tweede doelstelling van de TERNA is „samenbinding". De TERNA is een poging tot samenwerking op technisch-economisch gebied tussen de eilanden en het land onderling, zij moet op dit gebied centripetale krachten leveren naast de zovele centrifugale, die onvermijdelijk verbonden zijn aan de decentralisatie van het bestuur door de zgn. „zelfstandigmaking" der eilandgebieden.

Over de welvaartszorg op lang zicht als een der doelstellingen zei hij, dat de eerste stap, die bij een dergelijk planmatige zorg gezet dient te worden, een zorgvuldige analyse van en bezinning op de bronnen van de Antilliaanse welvaart is. Een moeilijke taak, maar voor de Antillen is in ons speciale geval deze analyse uitermate eenvoudig. Zeer duidelijk open en bloot ligt aan de oppervlakte de enige oorzaak van alle welvaart, die de Antillen thans hebben, en ook die, welke zij in de loop der eeuwen ooit hebben gehad. Een centrale ligging en goede havenfaciliteiten: daarmede is alles en alles gezegd. Een centrum van de handel, doorvoer, distributie en verwerking waren wij, zijn wij en moeten wij blijven. Wij moeten ons nog aantrekkelijker maken. Wij moeten streven naar een nog grotere economische liberalisatie.

U in Nederland, die zozeer gewend zijt aan deviezenrestricties, invoerverbodsbepalingen enz.. Gij hebt deviezenvrijdom, zult u nog zeggen. Gij hebt lage belastingen; vele soorten belastingen, waaronder alle Europeanen en Noordamerikanen zuchten, kent gij niet; moet gij nog spreken over economische liberalisatie?

En dan zeg ik: ja, toch; want waar u het moet hebben van uw landbouw, veeteelt, visserij enz. moeten wij het hebben van die economische liberaliteit.

Bedrijfsbegunstiging

Op het gebied van de belastingen is het eens niet altijd even gemakkelijk. Integendeel. De overheidsuitgaven nemen geweldig toe; dat kan niet anders. Als eerste door de Nederlandse Antillen in de reeks maatregelen, kortelings aangevangen, moet genoemd worden een zgn. bedrijfsbegunstigingswet, waardoor een belastingvrijdom geschapen is voor een tijdperk van tien jaar voor nieuwe industrieën en hotelbedrijven met een bepaald minimum aan investering. Ik kan hieraan de mededeling vastknopen, dat, voor zover het Nederlandse investeringen betreft, de Nederlandse fiscus zich op een zeer loyaal en voor ons prettig standpunt heeft geplaatst. De op de Antillen niet belaste winsten worden in Nederland namelijk toch niet belast.

Voorts kwam kortgeleden een wet tot stand, waarbij voor zgn. holdingmaatschappijen de winst belasting met niet minder dan 90% wordt verlaagd, dus teruggebracht van 24% op 2.4%. En voor wat betreft Nederlandse aandelen van holdingmaatschappijen is de winstbelasting zelfs nihil.

Open entrepots.

Een derde wet in deze reeks is bij de Staten ingediend en zal, naar gehoopt wordt, binnenkort worden aangenomen. Zij betreft het scheppen van de mogelijkheid tot het hebben van zgn. open entrepots. Er zijn maatregelen in studie om naast deze open entrepots nog verdergaande douanetechnische faciliteiten te verlenen. Nagegaan zal worden, of de belastingfaciliteiten in de geest van die, welke voor de holdingmaatschappijen worden geschapen, ook gecreëerd zouden kunnen worden voor maatschappijen, die zgn. driehoektransacties uitvoeren, d.w.z. zaken, waarbij getransacteerde goederen of waarden niet via de Antillen lopen.

vrije zones

Uitermate belangrijk leek de heer Henriquez voorts de kwestie van het scheppen van zgn. vrije zones in de Antillen. Dat deze zones voor de handel in een werkelijke behoefte voorzien, bleek uit het succes van twee daarvan, die kortelings in of nabij het Caribisch gebied tot stand zijn gekomen. Colón stelde in 1949 een vrije zone in en binnen korte tijd wist men daarin belangrijke maatschappijen te lokken, die daar haar distributie en verpakkingscentra vestigden. De instelling van vrije zones op de Antillen zal een hele studie vereisten, wettelijke voorzieningen, de kwestie van de locatie, de mogelijkheid van een veembedrijf; de nieuwe havens van Curaçao en Aruba met de daarbij behorende terreinen zouden een belangrijke rol kunnen spelen. Er zou ook gedacht kunnen worden aan vrije zones bij vliegvelden. Het bestaan ervan zou voor het Nederlandse bedrijfsleven en het commerciële leven zeker expansie-mogelijkheden inhouden. Natuurlijk moet men hier geen wonderen verwachten. Het zal een hard bevochten expansie moeten zijn. Nederland kreeg heus niets cadeau; hem is niets in de schoot geworpen bij de geweldige vooruitgang sinds het einde van de oorlog. Het Caribische bekken is voor de meeste Nederlandse bedrijven vreemd gebied. Van groot belang is het daarom, dat het Nederlandse bedrijfsleven aansluiting, contact en samenwerking zal zoeken met sinds jaar en dag op de Antillen reeds gevestigde firma's.

Bestaande tendens accentueren.

De heer Henriquez zou het Nederlands bedrijfsleven de raad willen geven zich niet bang te tonen bij het zich aansluiten aan Antilliaanse zaken. Hij wilde nog een raad geven om een gelukkig reeds bestaande tendens te accentueren. Voor een betrekkelijk versnipperd gebied als het Caribisch gebied, waarbij penetratie ongetwijfeld in verhouding hoge aanvangskosten met zich mede brengt, is het van eminent belang verschillende bedrijven aaneen te voegen en gezamenlijk de markt te exploreren, gezamenlijk vertegenwoordigers uit te zenden en gezamenlijk service te geven.

Er wordt reeds zo lang gepraat over de Antillen als voorpost, distributiecentrum en springplank. Toch is er één verschil. De Nederlands Antilliaanse regering is bezig met practische maatregelen, die werkelijk vergaande faciliteiten voor de handel

(Vervolg: zie kolom 5 bovenaan)

(Vervolg van kolom 3.)

kunnen betekenen en eenmaal die maatregelen nemende, is het voor de hand liggend, dat zij niet zal nalaten ook overigens die handel op krachtige wijze te steunen, waar zij kan.

distributie-centra

In de tweede plaats zijn er allerlei tekenen, dat de tijd thans rijp wordt voor het uitvoeren van ideeën, die eerst een tijdlang als theoretische mogelijkheden als het ware in de lucht hebben gezweefd. Op de Antillen is spontaan belangstelling verkregen van verscheidene zeer belangrijke Amerikaanse en Europese bedrijven om distributiecentra te vestigen, zonder dat eigenlijk nog enige propaganda was uitgegaan. Het succes van de distributiecentra in Colón en New Orleans zal aan deze belangstelling zeker niet vreemd zijn geweest.

Dr Henriquez eindigde met zijn grootste waardering uit te spreken voor de gestes van het bestuur der Jaarbeurs, die wel zeer te gelegener tijd hem in staat stelt het hier besprokene aan het Nederlandse bedrijfsleven ter kennis te brengen en aldus contacten in te leiden, die zowel voor de Antillen als Nederland van het grootste belang kunnen worden beschouwd.

Geen „bevrijdings"-feest meer in Oostenrijk

Wenen. — De Oostenrijkse regering heeft besloten de jaarlijkse viering van „Bevrijdingsdag" op 13 April af te gelasten uit protest tegen de Russische weigering om een Oostenrijks staatsverdrag te sluiten. Op „Bevrijdingsdag" herdenkt men de bevrijding van Wenen door de Sovjet-legers in 1945. De kransleggingen op monumenten voor Oostenrijkse oorlogsdoden zullen op 13 April normaal doorgang vinden.

Washington. — Als gevolg van de doorgevoerde accijnsverlaging en de verlaging der steunprijzen van zuivel zijn in de Verenigde Staten de prijzen van vele goederen, variërend van boter tot damestassen, verlaagd.

WEERBERICHT

Max. temp. 30.4 C. (86.7 F.); Min. temp. 24.5 C. (76.1 F.); Gem. 27.2 C. 80.9 F.); M.x. wind 19, Min. wind 10, Gem. 16 knopen. Vochtigheid 69%. Neerslag sporen. Helder 3, Licht bew. 19, Bewolkt 2 uren.

WEST-END

Zaterdag 7 & 9 p.m. Zondag 10.30 a.m. en 8.30 p.m. „Prince of pirate"

Zondag 4.30 „Don Daredevil rides again" en 6.30 „Melba"

CINELANDIA

Zaterdag om 7 en 9 p.m. en Zondag om 8.30 p.m. „Untamed Frontier"

Zondag 6.30 p.m. „Blue Blood"

ROXY

Zaterdag om 7 & 9 p.m. en Zondag om 8.30 p.m. „Because of you"

Zondag 10.30 a.m. „EL" 4.30 p.m. „Black Bandit" en 6.30,, p.m. „Tarzan and the slave girl"

CHOBOLOBO:

Dans en Diner

WIT-GELE KRUIS

De Zondag en Nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Van Achtmaal, Niewindtstraat 22 A, tel. 3773.

APOTHEKEN:

De weekdienst der Apotheken worden waargenomen door: *Botica Nueva* De Ruyterplein, tel. 2838 en *Botica Central*, Breedestraat 45 (O.), tel 3281.

SCHEEPSREPARATIE C. P. N.

Wachtdienst Heer H. Hajenius van 7 t.m. 15 uur, tel. 1758, b.g.g. tel. 5725.

WEEKEND-DIENST

Gouvernements-Geneeskundigen van 3 t. m. 4 April 1954.

In het Stadsdistrict:
Dr. T. A. J. Kroon, Mgr. Kiekensweg 36, tel. No. 3941.

2 de District:
Dr. P. E. Nassy, Klein Kwartier 196, tel. No. 5046.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit weekend kunnen wij benzine halen bij: Dario Cardoze, Luna Park, H. C. Galmeyer, Cerito; Servicenter, Van Engelen; M.R. Elsevier, Gasparito; J. H. Jonckheer, St. Helena, H.J. Scheidelaar Mundo Nobo; Edelbron, Ruyterkade. W. H. Winkel, Hendrikplein en A.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.P.I.M.:

Telegram Afdeling:

Kantoor open 05.30 — 18.30 tel. 2307
Van 3 April 18.30 t.m. 5 April 05.30
R. J. N. F. Jung tel. 2309 — 2307
B. g. g. tel. 2400

Personeel afdeling.

Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 10 April 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19 J. D. tel. 4445
B. g. g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:

Zaterdag 3 en Zondag 4 April, C. P. Riegman, Tjerk Hiddeslaan No. 15 tel. 2265

Geneeskundige Dienst:

Van 3 Maart 12.30 t.m. 5 Maart 07.00 Dr. Gomperts tel. 2497, b.g.g. tel, 2409

C. S. M.

Rederij:

Zaterdag I. M. Slagter tel. 4301
Zondag F. R. v. Rosevelt tel. 2440

Scheepsagentschap:

Zaterdag van 08.00 t.m. 18.00 Kantoor tel. 2458 — 2551
Van Zaterdag 3 April 18.00 t.m. Zondag 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054.
Van Zondag 4 08.00 t.m. Maandag 5 April 08.00 W. Punt tel. 2269.

Dok Afdeling:

Zaterdag van 12.30 t.m. 17.30 tel. 2276 P. Roest.
Van 17.30 t.m. 5 April 7.30 J. Grasman tel. 2420

THEATER ASIENTO

Zaterdag „Roman Holiday"
Zondag „The little world of dom camilo"
Geen kinderen beneden 16 jaar.

CUROM

5.30 Onder de flamboyan 5.50 Gramophoonplatenprogramma, 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Persoverzicht 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di noticia 7.10 Disco selectá 8.45 Curom Juke Box 10.00 Luistert U even naar.... 10.15 Dansmuziek 10.45 Nieuws en Sluiting

Zondag.

9.00 R. K. Kerkdienstuitzending van uit de Katholieke Kerk S. Matheo 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplatenprogramma, 11.30 Protestanse morgenwijding 12.00 Programma-overzicht 12.05 Lunchmuziek 12.30 Caraibisch en Cultureel Nieuws 12.45 Betty Hutton 1.00 Bringing Christ to the Nations 1.15 Sluiting.

3.30 Maandelijkse opera uitvoering 5.30 Uitzending voor de Katholieke jeugd 5.50 Philips-gramophoonplatenprogramma 6.05 Cumpleaños Feliz 6.15 Dinermuziek 6.45 Nieuwsbulletin 6.55 Voor het slapen gaan 7.00 Boletin di noticia 7.10 Disco selectá 7.30 Populair concert 8.30 Transcriptieprogramma 9.30 Dansmuziek 10.15 Nieuws en Sluiting.

KELKBOOM

5.00 Opening 5.01 Muziek 5.30 Kinderuurtje o.l.v. G. Bogaers 6.00 Voor de jarigen 6.30 Dinermuziek 7.00 Muziek 7.45 Nieuwsberichten 8.00 Latest numbers of „Oranjestad Bazaar" 8.15 Gevraagde nummers 9.00 Dansmuziek 9.30 Sluiting.

Zondag.

11.00 Opening 11.03 Muziek 12.00 Lunchmuziek 12.25 Nieuwsberichten 12.40 Muziek 1.30 Sluiting.
5.00 Opening 5.01 Muziek 6.25 Voor de jarigen 6.30 Dinermuziek 7.00 Muziek 7.45 Nieuwsberichten 8.00 De Muziekschool treedt voor U op 8.20 Muziek 8.40 Records of „Aruba Recording Co" 8.45 Dansmuziek 9.30 Sluiting.

P.C.J.

6.37 Muziek. 6.42 Quiz programma 7.00 Nieuws 7.17 Dansmuziek. 7.30 Nederlandse Kroniek: o.a. „Haghepraat" 7.45 en Nieuws van het Waterfront. 7.… Zaterdagavond - Amusementsprogramma 8.10 Dansmuziek. 8.23 Voor de West o.a. met West-Indische Muziek door de Zapacara's, olv. Lex Vervuurt. 8.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Croonenburg C.S. Sp. 8.58 Sluiting.

Zondag.

6.37 R. K. Uitzending, olv. Dom B. B. Brockbernd O.S.B. 6.57 Intermezzo 7.02 Nieuws. 7.12 Artistiek Dagboek door Henri Knap. 7.22 Marsmuziek 7.37 Reportage voetbal België Nederland 9.28 Sluiting.

Buitenplaatsen langs duinrand

WAAR DE KLEINE JOHANNES WINDEKIND ONTMOETTE

En Roemer Visscher bekoord werd

Johannes woonde in een oud huis met een grooten tuin.... Heel achter was een plekje, dat hij het paradijs noemde en daar was het natuurlijk erg heerlijk. Daar was een groot water, een vijver, waar witte waterleliën dreven en het riet lange fluisterende gesprekken hield met den wind. Aan de overzijde lagen de duinen.... Zijn vader was een wijs en ernstig man, die Johannes dikwijls medenam op lange tochten door wouden en duinen.

Zo heeft Frederik van Eeden geschreven in „De Kleine Johannes" en hij laat deze Johannes bij de duinbeekjes van Aerdenhout de sprookjesfiguur Windekind ontmoeten. Dan gebeurt het wondere van dit boek, dat als een natuursprookje van de duinrand is.

En eeuwen daarvoor hebben Roemer Visscher en Hendrik Spiegel (rond 1590) getuigd van eenzelfde romantische aanraking met deze natuur. Spiegel zag voorbij de Blinkert aan het beekje van Overveen (Elswout) de muze van de dans verschijnen, zijn oog en hart verrukkend met haar elfen.

We mogen dan nuchterder zijn geworden, ook wij komen onder de bekoring van deze omgeving, nu we er de oude buitenplaatsen bezoeken.

Aerdenhout en Bloemendaal

Nu hebben we de naam Hendrik Spiegel niet alleen om z'n dichterlijke kwaliteiten genoemd, want zijn relaties met Aerdenhout en Bloemendaal zijn inniger. Een van de eerste Amsterdammers namelijk, die de schoonheid van de duinrand ontdekte, was de zeepzieder en vroedschap „een seer rijck en machtig van goede" figuur, Laurens Jansz. Spiegel, broer van de dichter. Deze Amsterdammer was niet alleen de eerste die zich hier een zomerhuis uitkoos, maar hij was de ware pater familias van vrijwel alle Amsterdammers, die hem volgden.

Naar hem heeft de dichter meermalen zijn schreden gericht en in zijn „Hertspiegel" beschrijft hij hoe hij vroeg in de morgen langs de IJdijk naar de duinen wandelde:

> 't Verstand is zorgh-leegh in dees uchtend lust in wandelen
> het IJ en 't Spaer verbij, langs Albrechs berrigh heen
> Tot op de witte blenk. Daer plotselijck verscheen
> Terpsichore aan den voe., die lokte mij, beneden
> An d'Overveensche beeck: daer hoorde ik deze reden....

Reeds vóór 1597 was deze eigenaar van de Amsterdamse firma „In de drie Spiegels" bezitter van een „plesierplaatsje" onder Bloemendaal—Aerdenhout, gelegen aan het Zuideinde van wat nu Oosterduinweg heet, tegenover de Schulpweg. Hij noemde dit buiten Spiegelenburgh. In 1609 kocht hij de aan de overzijde van de weg gelegen hofstede Nuijssenburg er bij. Het geheel noemde hij Spiegelenbosch. Zijn dochter Brigitta was enig erfgename.

Zij trouwde in 1595 met de Amsterdammer mr. Willem Backer, uit een burgemeestersgeslacht, bewindhebber van de Oost-Indische Compagnie en van betekenis in de Admiraliteit. Het bezit werd opnieuw uitgebreid, zodat men in de transportakten een tijdlang alle gronden tussen Zandvoorterweg en Schulpweg zag aangeduid als Backersduinen.

Over het huis Nuijssenburg weten we meer dan over Spiegelenburgh. Men vermoedt, dat het een stichting was van de Haarlemse burger-schutter jhr. Dirk van Nuijs, die in de adelstand was verheven en zich „Van Suijdewijn" noemde. Men kan zich zelfs afvragen of deze persoon dezelfde is als Dirk van Nuijssenburg, een nogal hoogmoedig man, die met de stadsregering in 1596 overhoop lag omtrent het uitsluitend recht om zwanen te houden binnen de Haarlemse stadsvrijheid — in vroegere opstellen door ons uitgebreid beschreven.

Deze Nuijssenburg heeft in 1609 zijn bezittingen aan zijn overbuur Spiegel verkocht. De naam Nuijssenburg is toen langzamerhand verdwenen.

Het was een vierkant, door een gracht omgeven kasteeltje in renaissance-stijl, met een trapgevel. De Spiegels hebben er veel aan verbouwd. Zij woonden als Amsterdammers tussen de Haarlemse brouwersfamilies, die traditioneel reeds bijna een eeuw lang hun woningen buiten de stad in Aerdenhout, Bloemendaal en Overveen hadden gesticht. Reeds in de dagen van het beleg van Haarlem was dat zo. Roemer Visscher, die Amsterdammer, die meermalen hier verpozing kwam zoeken, schrijft, toen het beleg hem dwong naar Amsterdam terug te keren:

> Adieu anderden hout en overveen
> Alieu Jacht-honden groot ende cleen,
> Adieu Duijnen, daer ick op plach te jaghen,
> Adieu Haesen, Conijnen, ghij sult niet meer claghen
> Over mij: Adieu segh ick voor een half jaer".

Dat half jaar is wel wat langer geworden! Maar spoedig zouden vele Amsterdammers deze omgeving zoeken.

Het aoor de Haarlemse jhr. D. van Nuys gestichte Nuyssenubrg, dat in 1609 aan de Amsterdamse zeepzieder Laurens Spiegel, broer van de dichter, is verkocht. Type van een buitenplaats in de eerste periode.

Militaire mutaties

Bij K.B. is overgeplaatst in zijn rang en ouderdom van rang, bij de Generale Staf, de luitenant-kolonel der artillerie A.R.H. Pino, van het Regiment veldartillerie van Essen. Voorts zijn benoemd en aangesteld, bij het reservepersoneel der landmacht, bij het wapen der artillerie tot res. luit-kol., bij het regiment veldartillerie van Essen, de res.-majoor mr. A.J.W. Koch, van dat regiment; tot res.-majoor bij het rigiment veldartillerie van Essen, de res.-kap. P.C.J. Beijnen, van dat regiment; bij het regiment veldartillerie Prins Maurits de res.-kapitein G. D van Manen, van dat regiment; bij de geneeskundige dienst der landmacht tot res.-dirigerend-off. van gezondheid der tweede klasse, de res.-dirigerend off. van gezondheid der derde klass D. Smit, van dat dienstvak. Ook zijn benoemd en aangesteld bij het res.-personeel der landmacht, bij het wapen der artillerie, tot res. luit.-kol. bij het regiment veldartillerie van Essen de res.-majoor H.J. van 't Lindenhout van dat regiment; bij het regiment veldartillerie Prins Frederik, de res. majoor J.G. Vorstman, van dat regiment; bij het regiment veldartillerie Prins Maurits, de res.-majoors jonkheer M.A. van Lennep en R. van Leeuwen beiden van dat regiment; bij het regiment lichte luchtdoel-artillerie Kornwerderzand, de res.-majoor S.J.B Heunders, van dat regiment; bij het wapen der genie, bij het 2e regiment genietroepen, tot res.-luit.-kol., de res.-majoor H.B. Driessen, van dat regiment; bij het wapen van de verbindingsdienst, bij het 1e regiment verbindingstroepen, tot res.-luit.-kol. de res.-majoor J.A.J. Houdkamp van dat regiment.

VENEZUELA EN GUATEMALA HERSTELLEN DIPLOMATIEKE BETREKKINGEN

Caracas. — Venezuela en Guatemala hebben in een gezamenlijk communiqué, dat te Caracas werd uitgegeven evenals in Guatemala City, verklaard dat de diplomatieke relaties tussen beide landen, die in 1948 werden afgebroken, nu weer zijn aangeknoopt.

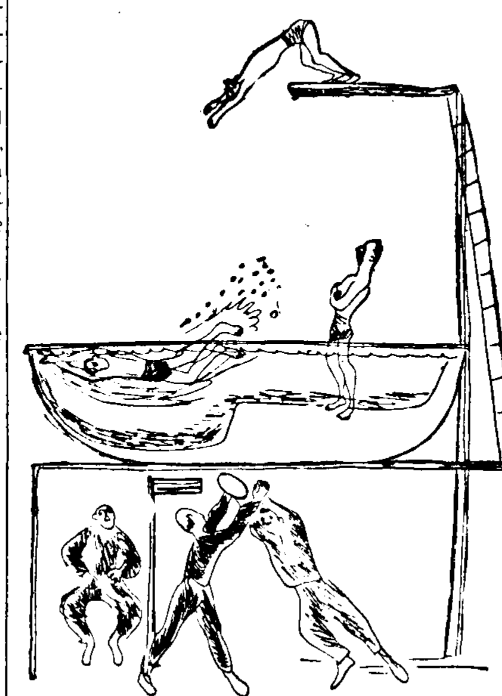
Deze hernieuwde diplomatieke betrekkingen werden voorafgegaan door besprekingen tussen de Venezolaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Aurelio Otaez en zijn ambtgenoot uit Guatemala, Guillermo Toriello.

Guatemala verklaarde, dat het besluit was genomen tengevolge van de „bewijzen van sympathie, die de Regering en het volk van Venezuela de Guatemalaanse delegatie gedurende de Tiende Pan Amerikaanse Conferentie hadden gegeven."

In de loop van deze week zullen in beide landen ambassadeurs worden benoemd.

SPORTIEF PLAKBOEK

Sportbeoefening in een „kathedraal". Gordijn van plastic over stadion

De „kathedraal" van Yale's universiteit

Wij hebben U de laatste tijd wel eens iets verteld van enkele saillante gebeurtenissen op een van de sportieve Amerikaanse universiteiten. Velen Uwer zullen zich waarschijnlijk niet kunnen voorstellen, welke plaats de sportbeoefening in deze centra der wetenschap inneemt. Eerlijk gezegd, wij hebben ook verbaasd gekeken, toen men ons voor het eerst vertelde hoe de zaken er precies voor staan.

Neemt bijvoorbeeld de universiteit van Yale, die is gesticht in het jaar 1701 en waarop momenteel 1700 jonge mensen studeren. Sedert 1843 wordt in Yale sport beoefend. Tenminste, dat vertellen de annalen, waarin vermeld staat, dat toen de eerste roeivereniging is opgericht. In 1899 werd de voetbalsport er geïntroduceerd en thans, in 1954, worden er zeventien takken van sport beoefend. De gelegenheid om sportief aan zijn trekken te komen wordt er geboden in een kolossaal gebouw van acht verdiepingen en op liefst achtentwintig speelvelden.

Het gebouw, een reeks van sporthallen op elkaar, gebouwd in 1932 op de plaats, waar vroeger een ordinaire gymnastiekzaal stond, is uniek. Men heeft het zelfs vergeleken met de Westminster Abbey. Het is een onmetelijk groot bouwwerk, waarvan de gothische toren in de wijde omtrek kan worden gezien. De vergelijking met een kathedraal gaat overigens alleen maar uitwendig op. Op de eerste verdieping kunnen de roeiers oefenen. Er is een groot bassin gemaakt en met behulp van een bepaald systeem, waaraan ook electriciteit te pas komt, kan het water in beweging gebracht worden, waarbij de snelheid varieert tussen de drie en vijftien kilometer per uur. Op een controlebord kan de trainer aflezen, welk een snelheid de roeiers op een gegeven moment bereikt hebben.

De basketball-wedstrijden worden gehouden in een amphitheater, dat plaats biedt aan 3300 toeschouwers. Op de derde verdieping zijn twee zwembassins gebouwd. Het ene wordt alleen maar gebruikt voor het houden van wedstrijden, het andere is een oefenbad. Het eerste bassin is twee tot vier meter diep en er zijn daar ook enkele springplanken aangebracht. De wedstrijden kunnen gevolgd worden door 2200 toeschouwers. Het oefenbad mag door iedereen gebruikt worden en dan is er nog een klein bad, waar de beginnelingen over hun watervrees kunnen heenkomen. Alle voorzorgsmaatregelen om de hygiëne te bevorderen zijn genomen.

Op de vierde verdieping bevindt zich een zeer speciale afdeling: de afdeling fotografie. Van elke nieuwe student worden daar foto's genomen. Iedereen, bij wie bepaalde afwijkingen zijn geconstateerd, kunnen op dezelfde verdieping bepaalde oefeningen doen. Op de vijfde verdieping kan men allerlei zaalsporten beoefenen. Er zijn daar velden voor vollyeball en badminton, ook kan men er handballen en er zijn zelfs twee golfbanen. Op deze verdieping vindt men ook de badcellen, een massagezaal en een slaapzaal voor hen die willen uitrusten. Op de zesde en zevende verdieping zijn allerlei gelegenheden om te schermen, boksen, worstelen en voor het gewichtheffen. Op de bovenste verdieping tenslotte is de administratie gevestigd, is een fotografisch laboratorium ingericht ten dienste van de trainers en bovendien vindt daar op een baan van ongeveer tachtig meter de training van de athleten plaats.

Zoals gezegd, de universiteit beschikt ook nog over 28 speelvelden. De Yale Bowl is er een van, een imposant stadion, dat plaats biedt aan 70.000 bezoekers, verder een basketball-terrein met een accommodatie voor 5000 toeschouwers en een sintelbaan voor de athleten, waaromheen nog 3000 belangstellenden gegroepeerd kunnen worden.

Overdekt stadion

Menigeen, die des Zondags of wanneer ook als toeschouwer fungeerde bij de een of andere sportieve gebeurtenis, zal met ons wel eens de verzuchting geslaakt hebben, dat het toch maar ideaal zou zijn als alle speelvelden overdekt waren. Een stadion onder een glazen stolp bijvoorbeeld, zodat de gestaag neerplenzende regen het genoegen van het zien van een aantrekkelijke wedstrijd niet tot een onplezierige ervaring kan maken. Welnu, een architect in de Verenigde Staten, een zekere heer Ambroise M. Richardson, heeft de euvele moed gehad hierover eens wat serieuzer na te denken. Het gevolg was, dat hij met zijn assistenten aan het knutselen en rekenen is geslagen en nu, kortelings geleden, ons allen heeft verrast met de mededeling, dat het helemaal niet zo'n heksentoer is om een stadion in een gordijn van plastic te hullen. De heer Richardson is niemand minder dan een van de bekendste professoren aan de universiteit in de staat Illinois.

Tezamen met zijn leerlingen heeft professor Richardson het denkbeeld reeds in miniatuur verwezenlijkt. In het voorjaar hoopt hij zo ver te zijn met de voorbereidingen, dat hij een wat groter project onder handen kan nemen. Eerst zal een geraamte van een sterke metaallegering worden opgezet en in dat geraamte zullen dan kleine plastic platen worden aangebracht. De heer Richardson heeft juist zijn toevlucht genomen tot plastic, omdat het zo sterk is, dat men er gerust een bal zo hard men kan tegen aan mag schoppen. Hij heeft voorts medegedeeld, kleine platen te prefereren boven grote om eventueel noodzakelijke herstellingswerkzaamheden te vergemakkelijken. Toen iemand vroeg of de constructie ook tegen storm bestand was, antwoordde de heer Richardson: „Het mag stormen, zo hard het wil, maar ik heb uitgerekend, dat het plastic gordijn ook hier tegen bestand is."

Urk krijgt een sportpark

De voetbalsport wordt al jarenlang op Urk beoefend, doch op een primitief veld. Sinds kort spelen de voetballers in de competitiewedstrijden van de afdeling Overijssel van de K.N.V.B. en het gebrek aan een sportpark liet zich danig voelen. Onlangs heeft de gemeenteraad van Urk besloten over te gaan tot het doen aanleggen van een sportpark, dat twee voetbalvelden, een korfbalveld en een ijsbaan zou omvatten.

Drie „knapen" redden het industriële keizerrijk der Fords

Hoe een milliardairszoon een oud-beroepsbokser „knock-out" sloeg

(Van een medewerker)

Vorig jaar vierde de familie Ford in Dearborn bij Detroit een merkwaardig jubileum. Juist 50 jaar tevoren had een technicus, die auto's placht te vervaardigen en daarmee op auto-races uitkwam, een zekere Henry Ford, met een kapitaal van 28.000 dollar de Ford Motor Company opgericht. Drie weken na de oprichting zweefde het jonge bedrijf aan de rand van een faillissement. Maar men kwam de moeilijkheden te boven en op het ogenblik vormt de Ford Motor Company een bloeiend industrieel imperium, dat vele tienduizenden werk verschaft, reusachtige fabrieken bij Detroit en nevenfabrieken in tal van landen bezit en in elke stad ter wereld van enige betekenis zijn verkoopsorganisaties heeft.

Dat dit jubileum in opgewekte stemming gevierd kon worden, dankt de familie Ford — die één tiende van het kapitaal en alle stemgerechtigde aandelen in de Ford Motor Companie bezit — in de eerste plaats aan het genie van de in 1947 overleden Henry Ford, maar daarnaast aan de bekwaamheid en het doorzettingsvermogen van een thans 37-jarige kleinzoon van de oprichter, Henry Ford II, die het monster-bedrijf, tezamen met zijn broers Benson en Bill, sinds 1945 met vaste hand leidt.

De jonge Fords weten wat zij willen

Van de oude Henry Ford heeft één van zijn meest intieme vrienden eens gezegd, dat hij noch een geniaal uitvinder, noch een geniaal organisator was, doch alleen maar een man met geniale ideeën en de wil om deze ideeën in de practijk te brengen. Als jongeman gaf hij — evenals 50 jaren tevoren de oude Rockefeller — een goede betrekking op, om zich geheel aan zijn lievelingsbezigheid, in zijn geval het construeren van auto's, te kunnen wijden. Zijn eerste auto kwam in 1893 gereed en zijn scheppingen hadden door hun degelijkheid en voor die tijd zeer grote snelheid al spoedig een goede naam.

Maar Henry Ford was niet tevreden. Hij wilde niet enkele auto's per jaar bouwen voor enkele bevoorrechten, hij wilde een goedkope auto voor de massa. In zijn uit tienduizenden papieren, tekeningen en brieven bestaande nalatenschap, die enkele archivarissen nog steeds bezig zijn te ordenen, heeft men onder meer een aantekening gevonden uit Ford's eerste jaren als autofabrikant, waarin hij schrijft, dat het enige middel om goede wegen te verkrijgen gelegen is in de constructie van zoveel mogelijk auto's....

Dank zij Ford kwam er een goedkope auto voor de massa. Het Fordje is jarenlang een dankbaar onderwerp geweest voor humoristische blaadjes, er is veel over gespot, maar het was, bij al zijn eenvoud, een auto met een ijzersterke motor, die nog draaide als de carrosserie het al lang had opgegeven.

Harry Bennett

Na de eerste moeilijke jaren groeide de autofabriek van Henry Ford uit tot een gigantisch bedrijf. De dagelijkse leiding liet Ford geheel over aan zijn medewerkers — in later jaren vooral aan Harry Bennett, een oud-beroepsbokser, die begonnen was als het hoofd van Ford's lijfwacht. Maar Ford zorgde voor de ideeën. Hij was het, die in zijn fabrieken het systeem van de lopende band invoerde en vervolmaakte. Hij haatte stakingen en lag altijd met vakbonden overhoop, maar was tegelijk een sociaal-voelend mens, die zijn arbeiders hoge lonen uitbetaalde en een tegenwicht voor het geestdodende werk aan de lopende band wilde scheppen door hen woningen te bezorgen in door hem zelf gestichte tuindorpen, waar zij in hun vrije tijd tuinbouw konden beoefenen. Het experiment is niet gelukt, maar het tekent de man.

Ford was ook een groot voorvechter van de vrede en had een warme belangstelling voor het gehele politieke en sociaal-economische leven. Maar toen men hem in 1923 candidaat wilde stellen voor het presidentschap der Verenigde Staten, weigerde hij. Hij achtte Coolidge meer geschikt voor dit hoge ambt dan zich zelf.

In de jaren tussen de beide wereldoorlogen trok Henry Ford zich officieel uit de leiding van de Ford Motor Company terug. Zijn enige zoon, Edsel, een uiterst beminnelijk man, werd president. Maar ofschoon hij officieel geen functie meer in zijn industriële keizerrijk vervulde, bleef de oude Ford zich met zijn bedrijf bemoeien, en ook zijn medewerkers, met name de machtige Harry Bennett, bleven in functie. Daardoor kreeg het Ford-concern een méérhoofdige leiding, die de gang van zaken niet ten goede kwam. Er werden millioenen besteed aan experimenten, die op niets uitliepen of in de praktijk niet de resultaten opleverden, die men er van verwacht had. Er werd een Ford-vliegtuigfabriek opgezet en na enige jaren weer opgegeven. En toen andere autofabrieken — General Motors, de grote concurrent van Ford, vooraan — geheel nieuwe modellen op de markt begonnen te brengen, duurde het te lang, vóór de Ford Motor Company zich aan de nieuwe stijl had aangepast.

Omzetten lopen terug....

Het resultaat was, dat de omzetten van de Ford Motor Company langzaam achteruit gingen. In 1930 beheerste Ford nog 40 pct. van de Amerikaanse automarkt. In 1941 was dit percentage teruggelopen tot 18.8.

Henry Ford II, de huidige leider van het Ford-concern, met zijn echtgenote.

Henry Ford, de in 1947 overleden stichter van de Ford Motor Company, met zijn echtgenote in een in 1896 gebouwd Fordje.

Het bedrijf leed onder herhaalde stakingen, die mede te wijten waren aan de anti-vakverenigingspolitiek van de oude Henry Ford en zijn voornaamste raadgever Harry Bennett.

De oorlog bracht weer een zekere vooruitgang. Er kwamen enorme orders van de overheid, en alle Ford-fabrieken draaiden op volle kracht. Maar in 1945 zag het er voor het concern alles behalve gunstig uit. Edsel Ford, de zoon van de oude Henry, was in de oorlogsjaren onverwacht gestorven en het leek onwaarschijnlijk, dat de oude autokoning, die het presidentschap weer op zich had genomen, en zijn staf-van-voor-de-oorlog het bedrijf door de na-oorlogsmoeilijkheden heen zou kunnen helpen.

Intussen had de familie Ford een beslissing genomen over de toekomst van het bedrijf. Hoewel over deze beraadslagingen nooit iets officieel bekend is geworden, is het waarschijnlijk, dat men ernstig heeft overwogen de leiding van het bedrijf aan een buitenstaander op te dragen. Wel had Edsel Ford drie zoons, maar zij waren alle drie nog te jong, naar velen meenden, om een gigantisch industrieel bedrijf te leiden en uit het moeras te halen.

Maar de familiezin won het.

Besloten werd, dat Henri II, de oudste kleinzoon van Henry Ford, door zijn grootvader ingewerkt zou worden en zo spoedig mogelijk de leiding over zou nemen. Henry II, die op dat ogenblik zijn land als marine-officier diende, werd overgeplaatst naar de Ford-fabrieken....

Henry Ford II

Niemand verwachtte veel van deze, ondanks zijn jeugd al wat zwaarlijvige man, die uiterlijk in niets op zijn pezige, slanke grootvader leek. Zijn jeugd was zonder enige opvallende gebeurtenis verlopen. Met zijn jongere broers Benson en Bill en zijn zusje Josephine had hij in en rond de zwaar bewaakte villa van zijn vader, even buiten Detroit, gespeeld. Hij had, steeds vergezeld van een lijfwacht, met het oog op het gevaar van kidnapping, een bijzondere school bezocht en vier jaar op de universiteit van Yale doorgebracht. Een titel had hij niet gehaald. De eerste gebeurtenis in zijn leven, die meer dan gewone aandacht trok, was zijn overgang tot het Katholicisme in 1940, aan de vooravond van zijn huwelijk met Anne MacDonell, de dochter van een New Yorks bankier. Daarna kwam zijn diensttijd bij de marine, en nu zou deze wat stille jongeman, die niets van de organisatie van het Ford-concern afwist, president worden van de Ford Company!

Henry II ging rustig aan het werk. **Van het inwerken door zijn groot**vader kwam niet veel. Maar hij vond zijn weg en al spoedig belandde hij op de afdeling, die hem op dat ogenblik het meest „lag", de afdeling verkoop. Enkele toespraken, die hij in kringen van industriëlen hield, werden gunstig ontvangen. Maar toch verwachtte niemand, toen hij in 1945 zijn grootvader als president opvolgde, dat hij wonderen zou verrichten. Spoedig echter zou Detroit anders over hem denken.

De eerste schok kwam, toen enkele vooraanstaande functionarissen van de Ford Motor Company, die lange jaren met Edsel en de oude Henry Ford hadden samen gewerkt, hun ontslag namen. Deden zij dit vrijwillig, waren zij de ratten, die het zinkende schip verlieten, of zou de jonge Henri II...... Kort daarop volgden andere, nog belangrijker figuren. En nu werd het duidelijk: er was bij het Ford-concern een algehele schoonmaak aan de gang. Ook Harry Bennett, de man, wiens positie kort tevoren nog onaantastbaar had geleken, moest, na een schermutseling, waarin de oud-beroepsbokser het tegen de jonge, onervaren milliardairszoon aflegde, het veld ruimen.

Beter resultaten

Sommige functies, die vacant kwamen, bleven onbezet, want het was duidelijk, Henry II wilde bezuinigen en de exploitatiekosten omlaag brengen. Andere werden bezet door veelal uit het bedrijf zelf afkomstige, kundige en energieke jonge mensen, maar soms ook overgenomen van andere bedrijven.

Het resultaat van al deze personeelswijzigingen en van een nieuwe gedurfde politiek t.a.v. de machtige vakbonden was al spoedig te merken. Er kwam weer vaart in het Ford-concern. De jonge krachten namen met enthousiasme de oude concurrentiestrijd met General Motors weer op. Al spoedig traden ook Benson en Bill Ford in het bedrijf. Na een korte periode, om zich in te werken, kregen zij top-functies, maar de uiteindelijke leiding bleef bij één man berusten: Henry II.

Dank zij de energie en het jeugdig enthousiasme van Henry II, zijn broers en hun medewerkers, was de crisis in het Ford-bedrijf in enkele jaren bezworen. Ford Motor Company telt thans weer mee in de auto-wereld. Met General Motors behoort het tot de leidende concerns op dit gebied.

De Ford Foundation

Terwijl de derde generatie van het geslacht Rockefeller zich hoofdzakelijk bezig houdt met het besteden van de door hun grootvader vergaarde millioenen, werken de gebroeders Ford met verenede krachten aan de uitbouw van het concern, dat hun grootvader heeft gesticht. Maar ook zij laten een deel van hun millioenen ten goede komen aan de noden van de wereld. Een zeer groot deel van het niet-stemgerechtigde aandelen-kapitaal van de Ford Motor Company is overgedragen aan de Ford Foundation, de grootste stichting, die tot doel heeft geld ter beschikking te stellen voor culturele en sociale doeleinden, die de wereld kent. Onder leiding van een eigen directorium — waarvan Paul Hoffman, bekend als leider van het Marshallplan, enige jaren voorzitter is geweest — laat het honderdduizenden, ja millioenen dollars ten goede komen aan projecten, waardoor de welvaart en vrede der volkeren bevorderd wordt.

★ ★ ★

Passiezondag

Morgen begint de liturgie de onmiddellijke voorbereiding op het Lijden van Onze Heer. De kruisbeelden in de kerken worden met een paarse doek bedekt. In de gebeden richt de goddelijke Lijder Zich tot Zijn hemelse Vader om hulp in Zijn strijd tegen zonde en dood. De menselijke natuur van Christus huivert heel natuurlijk voor de Hem wachtende marteling, die Hij in Zijn goddelijke alwetendheid duidelijk voor Zich ziet, terwijl Zijn vrij in de toekomst schouwende blik Zijn innerlijk lijden nog oneindig vergroot. Hij tast de komende eeuwen af. Scherp ziet Hij de toekomstige mensen voor Zich, die, evenals de Joden, Zijn liefdedaad zullen bespotten en verachten, die geen deel w i l l e n hebben aan Zijn verlossing of er onverschillig de schouders voor ophalen. Het pijnlijkste lijden wordt Hem echter wel aangedaan door het onnoemelijk groot aantal van hen, die eerst een tijdlang Zijn goddelijke gaven hebben genoten, Zijn liefde begrepen en gewaardeerd, maar zich tenslotte weer van Hem hebben afgewend.

Het zijn de geroepenen, de velen, waarvan echter maar weinigen, naar Jesus' eigen getuigenis, de uitverkorenen zullen zijn.

De geroepenen, dat zijn de Christenen, die Hem kennen als God en Verlosser, die de plicht hebben, de s t r i k t e plicht Zijn reddende leer in praktijk te brengen. Dat zijn vooral wij, Katholieken, die het onschatbare voorrecht genieten te behoren tot de ene, ware Kerk van Christus; die leven aan de bron van de goddelijke genadegaven. Wij hoeven de hand maar uit te strekken om in letterlijke zin bedolven te worden onder bovennatuurlijke hulp en bijstand.

En wat maken wij daarvan?

Nu de Vastentijd ten einde loopt en tegelijkertijd zijn hoogtepunt bereikt, is het een geschikte gelegenheid voor een ernstig zelfonderzoek. Het lichamelijke vasten is, hoe nuttig en heilzaam ook, niet het voornaamste. Maar boeten en offeren, en vooral een bijzondere verzorging van ons gebedsleven zijn de dingen, waarnaar al onze aandacht dient uit te gaan. Ongetwijfeld zijn de voornemens aan het begin van de Vasten bij velen talrijk en ernstig genoeg gemeend geweest.

De dagelijkse sleur en wie weet welke oorzaken hebben ons evenwel spoedig genoeg doen verslappen, en, als wij eerlijk tegenover onszelf zijn, moeten we toegeven, dat er op dit ogenblik niet zo heel veel meer van over is.

De klacht is algemeen dat zelfs onder de Katholieken, die toch werkelijk wel beter moesten weten, onverschilligheid voor onze hoogste geestelijke belangen steeds verder om zich heen grijpt. Verstaan wij dan zo slecht de tekenen van de tijd, dat wij niet eens meer inzien hoe de wereld te gronde gaat aan goddeloosheid? Mede door ons toedoen. Omdat ons voorbeeld geen steun, geen waarschuwing, geen aansporing, geen wegwijzer meer is voor de grote massa, die afglijdt van God!

Onverschilligheid verklaart inderdaad veel. Maar de eigenlijke grond voor het bestaan van zoveel naam-Katholieken ligt daar niet.

De H. Vader, wiens grote bezorgdheid voor het heil der mensheid elke dag opnieuw blijkt uit de wijze vermaningen, die hij in zijn vele toespraken aan zijn bezoekers geeft, heeft onlangs weer eens de vinger precies op de wonde plek gelegd. Al onze uitwendige daden, hoe waardevol zij ook mogen zijn, hoe onmisbaar soms, hebben toch voor God en ons zieleheil g e e n w a a r d e als onze innerlijke gesteltenis daaraan niet beantwoordt. Zonder de geest van gebed, zonder een zo ruim mogelijk gebruik van de genademiddelen der Kerk, dus: een echt s a c r a m e n t e e l l e v e n, worden wij hoe langer hoe toegankelijker voor de geest der wereld, waarin voor de trouw aan Christus geen plaats is.

De oorzaak der onverschilligheid ligt in het v e r l o r e n g a a n v a n d e g e e s t v a n g e b e d. Bidden is immers in de grond niets anders dan het voor het leven der ziel noodzakelijke onderhouden van het contact met God, zonder Wie wij tot niets goeds in staat zijn. Bidden, g o e d b i d d e n houdt het geweten wakker en waakzaam en waarschuwt tegen elk dreigend gevaar. Bidt men niet, dan stompt het geweten af, de waarschuwingen blijven uit, men ziet het gevaar niet meer en komt er in om. Deze gang van zaken ligt op de bodem van iedere geloofsafval. Allen hebben wij God zo bitter nodig. En alleen het gebed, hoe dan ook, is het middel om met Hem in contact te blijven. Bidden, goed bidden is daarom een levensnoodzakelijkheid voor iedere mens.

Onverschilligheid voor het gebed zet onze ziel wijd open voor de geest van de wereld. De z.g. neutraliteit daarvan leidt onvermijdelijk tot volslagen goddeloosheid. Zozeer heeft deze geest de mensheid reeds besmet, dat nog slechts een gering aantal godsdienstige zielen onmiddellijk begrip toont voor de noodlottige propaganda, die film, radio en pers, en het hele openbare leven maken voor regelrechte goddeloosheid. En wat te zeggen van het streven van het atheïstisch humanistisch verbond, dat openlijk een levensbeschouwing wil propageren, waarin God bewust en nadrukkelijk uitgesloten wordt?

Dit is alles zeer verontrustend. Daarom moeten wij ons aan het begin van de Passietijd eens eerlijk afvragen aan welke kant wij staan. Wij kunnen het niet verantwoorden ons deel in zelfheiliging en apostolaatsplicht te verwaarlozen. Hoe hebben wij ons van deze taak gekweten in de nu reeds achter ons liggende weken van de Vasten?

Nog kunnen we onze schade inhalen. Nog is het de geschikte tijd. Gods genade wacht op ons. De terugkeer op de goede weg van één enkeling betekent tevens een onschatbare genadehulp voor velen.

Als wij onze verantwoordelijkheid begrijpen biedt het leven duizenden gelegenheden om ze vruchtbaar te maken. Beseffen wij toch eens de noodzakelijkheid van een edelmoedig gebaar tegenover God, maar dan van een gebaar, dat de vertrouwvolle, algehele overgave-in-liefde van ons hele wezen aan God inhoudt. Het wordt ons honderdvoudig teruggeschonken tot eigen heil en tot redding van de wereld.

Wij moeten het gebed in ons leven een grote plaats geven, evenals aan het bewustzijn van Gods bestaan en onze totale afhankelijkheid van Hem. Hebben wij dat eenmaal goed gedaan, dan volgen de daardoor noodzakelijke daden bijna vanzelf.

Zonder God heeft immers ons leven geen zin en is al ons ploeteren tevergeefs.

Wie God aan de wereld teruggeeft heeft de wereld gered. Eenmaal heeft Christus dat voor ons allen gedaan. Nu moet ieder het voor zijn medemens doen. Waarbij God zelf elk eerlijk pogen ondersteunt en tot succes voert.

„Amigoe"-wereldnieuws in beeld

Ook H.M. Koningin Juliana bracht een bezoek aan de grote bloemententoonstelling „Amstelflora" in het R.A.I. gebouw in Amsterdam. Links burgemeester d'Ailly en rechts voorzitter Kaufmann.

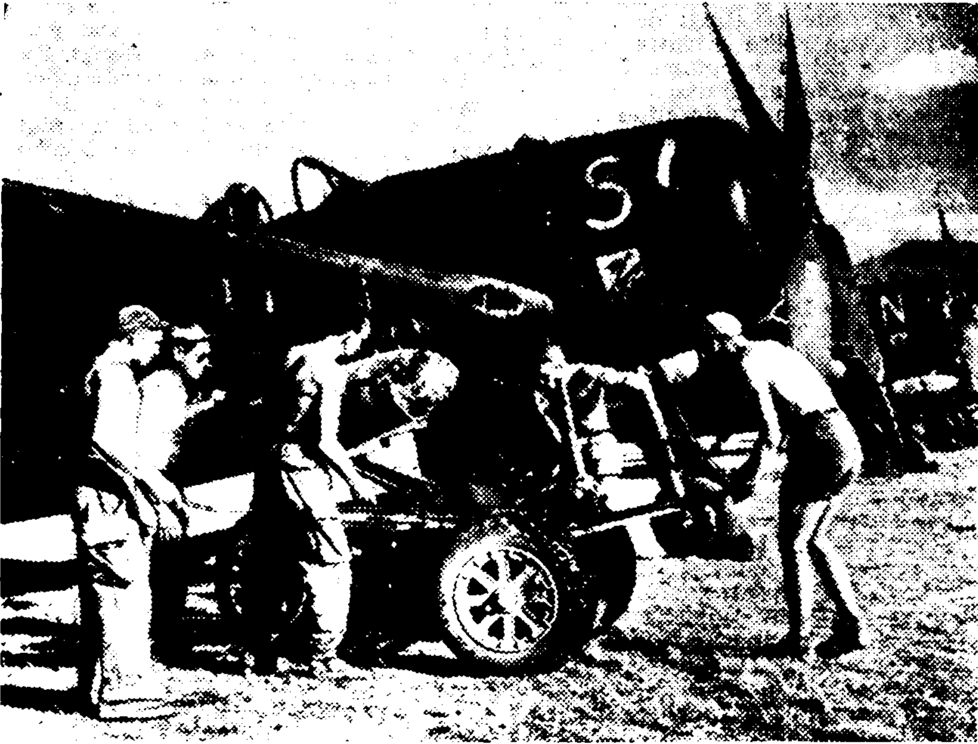

Vier van de zes bruidsparen, die vorige maand te Berkel in Noord-Brabant in het huwelijk traden, emigreerden per vliegtuig naar Canada. Een laatste groet aan de familie, vrienden en kennissen.

Ondanks het grote verlies aan persoonlijk bezit, dat de schipbreukelingen van de „Empire Windrush" leden, was de stemming onder hen zeer goed. Een jonge moeder wordt hier met haar kind in Algiers aan land gezet.

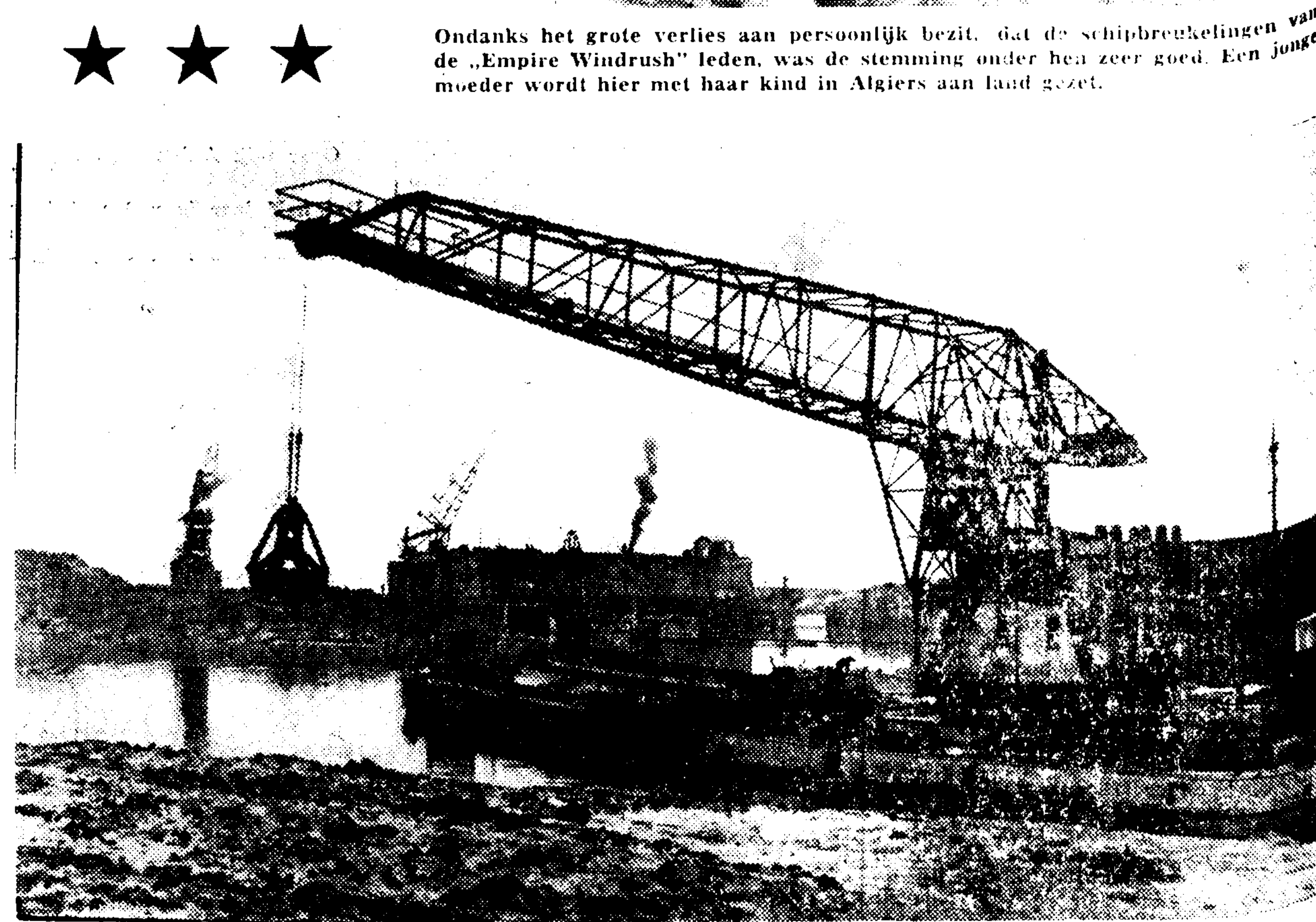
★ ★ ★

Door het afsnijden van de voornaamste verbindingsweg in de delta van de Rode Rivier in Indo-China, krijgen de Franse Strijdkrachten met een tekort aan vliegtuigen te kampen, om hun garnizoenen in Dien Bien Phu en Noord-Laos te ondersteunen en van voedsel te voorzien. Het aanbrengen van de bommen-lading moet snel en veilig geschieden, zodat het toestel straks weer het luchtruim kan kiezen ter ondersteuning van de ingesloten Franse strijdkrachten.

De kaasmarkt in Edam werd dezer dagen officieel geopend. Ter opluistering waren er op de openingsdag kaasdragers in costuum. Overzicht van de derukte op het pleintje voor het Waaggebouw.

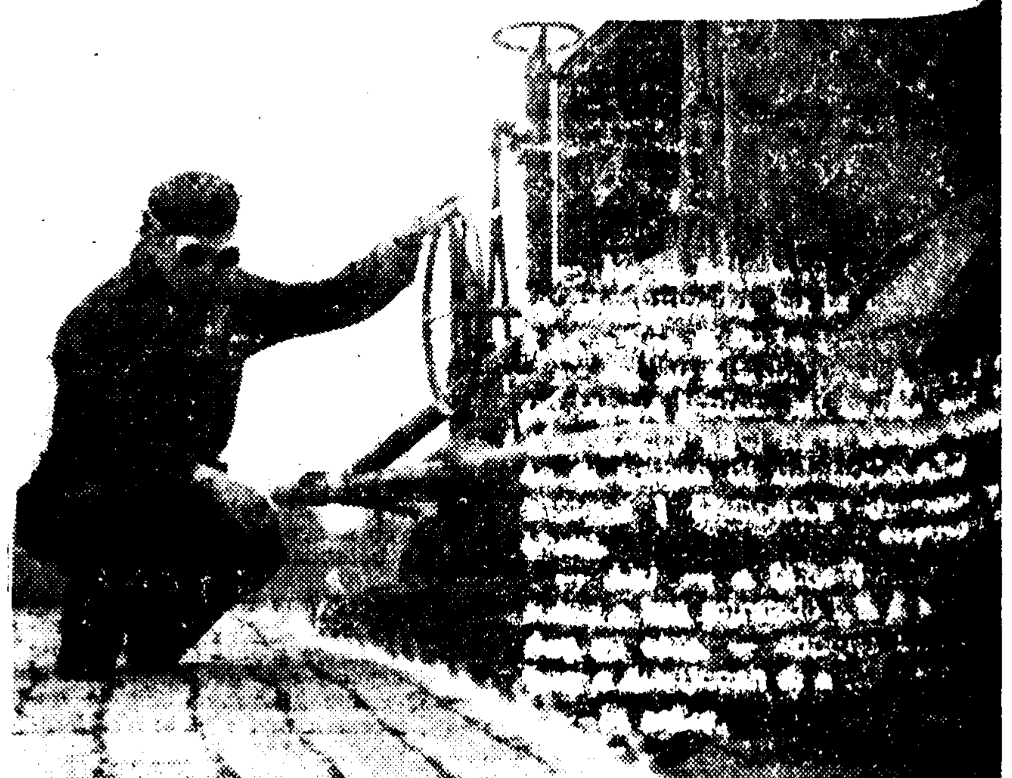
★ Nu de nieuwe dijk voor de haven van Kruiningen zo goed als gereed is, wordt de nooddijk van caissons, die voor de haven ligt, verwijderd om de veerboot weer in gebruik te kunnen nemen. Op de foto: Het eerste Phoenix-caisson, achter de kraan in het midden, wordt verwijderd. In het totaal moeten er nog vier caissons, 17.000 m3 leem en 10.000 m3 zand verwijderd worden. ★

Bloemensprookje in het R.A.I.-gebouw in Amsterdam geopend. In aanwezigheid van talrijke genodigden, waaronder de Commissaris der Koningin in Noord-Holland, buitenlandse diplomaten en talrijke deskundigen op tuinbouwkundig gebied uit binnen- en buitenland, heeft burgemeester d.Ailly de „Amstel Flora 1954" geopend. Op de foto: Burgemeester d'Ailly neemt een kijkje bij de IJ-tunnelstand, waarin een bordje staat „IJ-tunnel 19??".

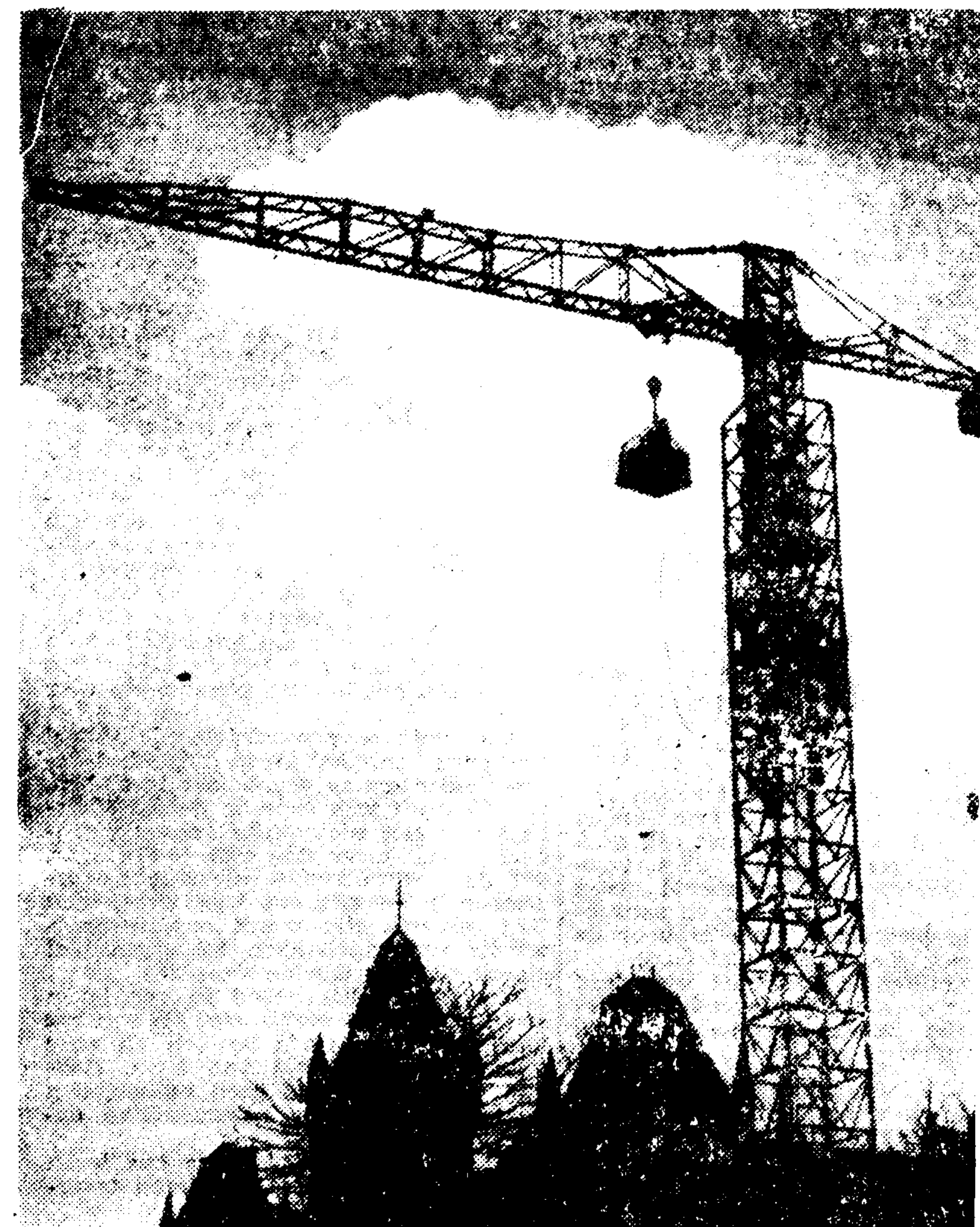

De 52-jarige Koning van Saoedi Arabië, die in November van het vorige jaar op de troon kwam, bracht een officieel bezoek aan Egypte. De koning in gezelschap van President Naguib, tijdens de aankomst in Cairo.

In Amsterdam wordt de Weesperzijde na de vele verkeers-ongelukken „Slipvrij" gemaakt. Met een speciaal apparaat voorzien van branders, welke over het wegdek schuiven, worden de keien ruwer en dus minder glad gemaakt.

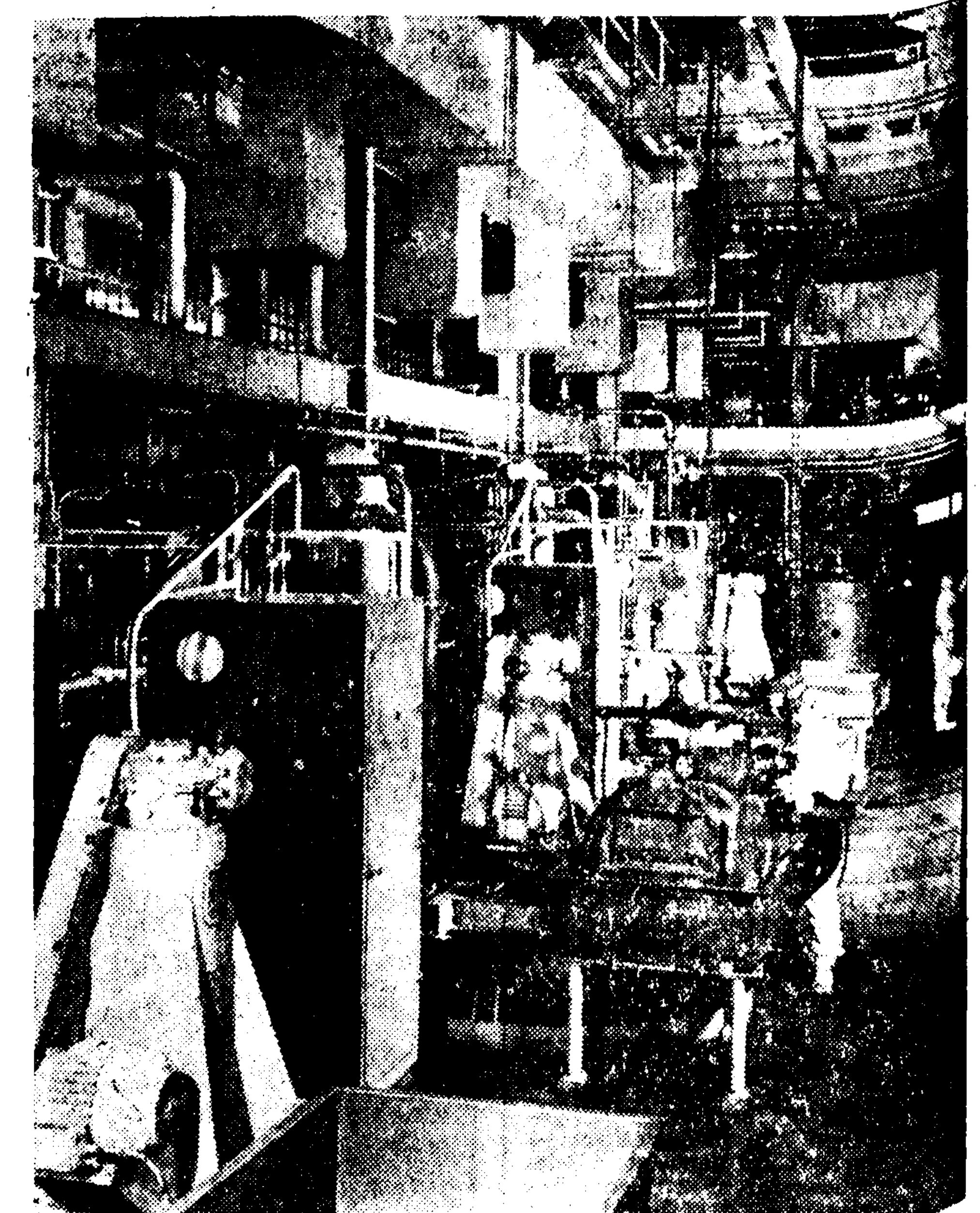
★ ★ ★

De grootste kraan in Engeland, de „Big Alphonse", bereikt een lengte van meer dan 90 meter. Het govaarte doet momenteel dienst bij het LCC-gebouw te Wansworth, dat uit elf verdiepingen bestaat.

Ook het Zuiden van ons land was op de tentoonstelling „Amstel Flora 1954" goed vertegenwoordigd. De bloemisten uit Tilburg en omstreken waren vertegenwoordigd met deze prachtige stand van Oud Hollands Interieur.

Engeland werkt met koortsachtige haast in zijn atoom-fabrieken om de achterstand, die het op Amerika heeft in te halen. Een overzicht van een gedeelte van de atoomfabriek te Springfields. In dit gedeelte wordt het Uranium-erts met een zuur samengebracht, zodat men in de verkregen oplossing het uranium van de rest kan scheiden. De arbeiders in deze fabriek zijn door speciale kleding gevrijwaard tegen eventuele radio-actieve uitstralingen.

Avonturen in de witte woestenij der Zuidpool

Boeiend relaas van expeditieleider

Des avonds, aan het eind van een sledetocht door de barre woestenij van het Zuidpool-gebied, rukte Pluto, de leider van een span honden, zich los en begon een vechtpartij om een stuk vis met een andere hond. De sledevoerder bracht hem het onbehoorlijke van dit optreden misschien iets te ruw onder het oog, want Pluto verdween in de witte wildernis. De volgende morgen stond er een sneeuwstorm van 5 m per seconde, die alle sporen uitwiste. De leden van de expeditie begonnen zich ongerust te maken over de ongelukkige hond. Men had Pluto graag terug vóór men opbrak, want men hield van hem en hij was een ervaren leider. De enige hoop was, dat het dier het vorige kamp had opgezocht. Een slede met twee honden begaf zich derhalve op weg. Nadat men drie kilometer had afgelegd, werd in de verte een stip zichtbaar. Dichterbij gekomen zag men, dat het Pluto was, die in een behoorlijk tempo in Z.O. richting liep. Zodra hij de slee bemerkte bleef hij stokstijf staan. Het spannendste ogenblik kwam nu; zou hij zich gewonnen geven of vluchten? Toen de slee vlak bij hem was, zuchtte Pluto eens, liep naar de sledevoerder toe en legde zijn kop tussen diens knieën. De sledevoerder huilde, Pluto likte onstuimig.

Dit is een episode uit het boek van John Giaever „Twee jaar in het Zuidpool-gebied" (Uitgeversmaatschappij W. de Haan N.V.). Giaever geeft hier het verslag van een Noors-Brits-Zweedse expeditie in 1949—1952. Onderzoekingen aangaande de ijsformaties, de geologie, de meteorologie en de topografie waren het doel van dit avontuur. Het resultaat van de verrichte arbeid is niet alleen van belang voor de kennis van het gebied in kwestie, maar ook voor de klimatologische verhoudingen en veranderingen elders op aarde.

Giaever is de (Noorse) leider en wat hij geeft is de meer menselijke kant van de onderneming. Zestien mensen van verschillende naties worden twee lange winters met elkaar opgesloten. Vervelend zijn deze winters in het geheel niet, er is veel, misschien wel tè veel werk.

Maudheim, de uit enkele gebouwtjes bestaande nederzetting van de expeditie, is gevestigd op met het vaste land verbonden drijfijs en het raakt al spoedig ingesneeuwd. Vanuit Maudheim maken de expeditieleden in de zomers onderzoekingstochten naar de eigenlijke kust van Koningin Maudland, waar ze zelfs mossoorten en insecten ontdekken. Vele moeilijkheden moeten opgelost worden om het verblijf enigszins draaglijk te maken. De expeditie heeft hiertoe de beschikking over vrij veel technische apparatuur en ook — niet te versmaden — over een behoorlijke dosis geluk.

Harde slagen moest zij daarom niet minder incasseren. Drie mannen kwamen b.v. om het leven bij een tocht door de mist, om nu maar niet te spreken van de 45 poolhonden, die men na afloop dood moest schieten, omdat ze aan een onbekende, besmettelijke potenziekte leden.

„Twee jaar in het Zuidpoolgebied" is een uitermate boeiend verhaal, zowel voor de leek als voor de enkele ingewijde. Het Britse — geologische — aandeel in de tocht kan zeker wel politieke gevolgen hebben, maar hierover zwijgt het boek. Het stipt alleen de souvereiniteitsrechten aan, die Noorwegen in dit gebied bezit en die in 1938/39 werden bedreigd door de Duitse Schwabenland-expeditie.

Nog een H-Bom ontploffing

Washington. — Volgens een verklaring van welingelichte kringen van het Amerikaanse Congres zal eind April nog een ontploffing van een waterstofbom gehouden worden, die waarder zou zijn dan die van 1 Maart.

De broeken van graaf Richard

Heel lang geleden woonde in ons land een man, die Richard heette. Omdat hij ook nog een graaf was, noemde idereen hem graaf Richard. Hij was een aardige man, die zoveel geld had dat hij nooit behoefde te werken. Toch deed hij nog wel eens wat. Iedere morgen stond hij om zeven uur op, verzorgde zijn hoederpark, at een geroosterd boterhammetje met oude kaas en nam zelf stof af in het kasteel. Zijn hobby bestond uit broeken. Hij bezat de mooiste broekencollectie van West-Europa. Zijn collectie omvatte broeken uit alle tijdperken. Hij had kuitbroeken, pofbroeken, generaalsbroeken, pyamabroeken, fluwelen en zijden broeken. Bovendien liet hij zijn lijfkleermaker iedere week een nieuw model ontwerpen, nu eens van grauw graslinnen, dan weer van kleurige Italiaanse weefsels. Als zij hem zagen zongen de kinderen dit liedje:

Graaf Richard draagt een pantalon
die is versierd met goudgalon

Elk voorjaar was het feest op het kasteel van de graaf. Dan kwamen zijn vrienden en aten in de openlucht aan lange tafels kalkoen en reerug, besproeid met een keur van wijnen. Elke gast verscheen daar in zijn fraaiste broek en hield bij het binnenkomen de pink op de naad, zoals het behoorde. De uitnodigingen waren op Oud-Hollands papier gedrukt en de affiches aan de slotpoort gecalligrafeerd op het fijnste perkament. Een gehele week duurden de feestelijkheden, en die gast die in deze week geen druppeltje op zijn pantalon gemorst had werd tot Pantalonnen-koning benoemd. Hij kreeg een anker wijn thuisgestuurd en een gouden broekenpers.

Voor het drukken van de invitatiekaarten en het vervaardigen van de affiches, had graaf Richard een oud baasje die het al jaren deed en altijd weer het land had als het zover was. Hij vond graaf Richard een malloot. Veel liever dan werken voor de graaf las hij bij het haardvuur de sprookjes van Moeder de Gans. Omdat hij altijd met boeken bezig was, en onder de dorpelingen als een boekenwurm bekend stond, vonden de mensen het niet zo èrg vreemd dat hij zich op een keer vergiste. Op de uitnodigingskaarten, die dat jaar werden rondgestuurd kwam te staan

Het is graaf Richard Pantalone
een grote eer U uit te nodigen
voor zijn jaarlijkse, feestelijke
boekenweek.

Alle genodigden begrepen direct dat het een stomme fout van de zetter was. En dat het niet boekenweek, maar broekenweek moest zijn. Dus trokken zij allemaal hun voortreffelijkste broek ... voor alle zekerheid, omdat je nooit weten kunt, namen ze ook nog een boek mee. (De meesten hadden zelf wel gen boek, maar ze leenden er gauw een van de stalknecht of van een overbuurman.) De een kwam met „Vertellingen uit Duizend en één Nacht", de ander met „Reinaert de Vos", een derde met „Ciske de Rat" of de Memoires van Curchill of Gorters „Mei" of in elk geval iets dat erop leek.

Het werd een schokkende gebeurtenis. Niemand had nog ooit zoveel boeken bijeen gezien als die week op het kasteel van graaf Richard. De grootste schok ontvingen de gasten tussen de maaltijden door. Men ondekte, dat men de boeken open kon maken en erin kon lezen. Velen gingen daartoe over en lieten er een stuk kalkoen voor passeren. In de komende dagen vond men een baron op zijn buik in het gras liggen, verdiept in „Eline Vere". Een jong markiesje zat boven in een kastanjeboom Bredere te lezen.

Het heet, dat uit deze curieuze vergissing van een zetter in de loop der jaren de Nederlandse Boekenweek is ontstaan.

Han G. Hoekstra

Communiqué van kardinalen en aartsbisschoppen

Franse episcopaat spreekt de beschuldigingen tegen

„Kerk laat arbeiderswereld niet in de steek"

(Van onze Parijse correspondent)

De zesmaandelijkse vergadering van de kardinalen en aartsbisschoppen van Frankrijk heeft de vorige week haar werkzaamheden besloten met de publicatie van een communiqué, waarin in de allereerste plaats de leden van de Katholieke Actie gewaarschuwd worden tegen de gevaren van het tijdschrift La Quinzaine. Het hoge college wil thans zijn formele afkeuring over dit tijdschrift niet verzwijgen.

Daarna behandelt het communiqué het vraagstuk van de priester-arbeiders met een viervoudige ontkenning. Men spreekt geen waarheid, zo wordt in het communiqué gezegd, wanneer men beweert, dat de Kerk de arbeiderswereld voortaan in de steek laat. Reeds jaren is de hiërarchie uitermate bezorgd over de geestelijke verlatenheid van de volksmassa's, zoals zij ook de sociale ongerechtigheden, oorzaak hunner materiële misère, openlijk heeft aangeklaagd.

Priester-arbeiders tijdig gewaarschuwd

Deze gedachten worden verder historisch uitgewerkt voor wat Frankrijk betreft, waarna de kardinalen en aartsbisschoppen uitdrukkelijk stellen dat het alleen de hiërarchie is geweest die tien jaar geleden de verantwoordelijkheid heeft genomen priesters naar de fabrieken te sturen om er de heilsboodschap te brengen. De hiërarchie is er thans op uit een nieuwe vorm te vinden voor ditzelfde werk, waarbij nauwlettend geluisterd wordt naar hen, die het recht hebben in naam van de arbeidersmilieu's te spreken: overtuigde leden, priesters, die het leven, het leed en de verwachtingen der arbeiders gedeeld hebben en tenslotte priesters van arbeidersparochies.

Men spreekt geen waarheid wanneer men verklaart dat de onlangs genomen maatregelen onder pressie van buitenaf om politieke beweegredenen genomen zijn. Zij die in deze aangelegenheid slechts een disciplinaire zaak zien tonen hoezeer de werkelijke diepte van het vraagstuk hun ontgaat...... De hiërarchie bevindt zich hier op haar eigen terrein, dat van het priesterschap. Het is enkel en alleen haar taak de voorwaarden te bepalen waaronder een priesterlijk apostolisch en bovennatuurlijk vruchtdragend leven mogelijk is.

Men spreekt geen waarheid wanneer men beweert dat Kardinaal Suhard andere inzichten had dan de huidige hiërarchie. Zijn herhaaldelijk geformuleerde en formele verklaringen ten overstaan van zijn collegae van de vergadering van kardinalen en bisschoppen, die gedurende deze jaren met hem gewerkt hebben aan deze plannen (Mission de Paris, Mission de France) alsmede zijn persoonlijke geschriften hebben altijd als voorwaarde gesteld de trouw aan de „kerkelijke verplichtingen" en aan de Kerk en deze een wezenlijke eis genoemd van de goede gerichtheid en de doeltreffendheid en het missie-apostolaat van deze priesters.

Men spreekt geen waarheid wanneer men de hiërarchie verwijt geen contact met haar priesters gehad te hebben en hen niet tijdig genoeg gewaarschuwd te hebben. Herhaaldelijk hebben bijeenkomsten plaats gehad die dikwijls urenlang geduurd hebben zowel op het nationale niveau als op dat van het diocees. In verschillende omstandigheden heeft de hiërarchie gewaarschuwd tegen afwijkingen die dit experiment in opspraak zouden kunnen brengen. Toen de ongerustheid van de bisschoppen ten aanzien van sommige priesters meer bepaald omschreven vormen aannam, is in November 1951 een voor de priesterarbeiders bestemde richtlijn opgesteld, waarin de fundamentele punten van het priesterleven (Mis, brevier, onthouding van tijdelijke verantwoordelijkheid in arbeidersorganisaties) in herinnering zijn gebracht.

De hiërarchie wilde de arbeiders geen voorvechters geven op het gebied van de politiek en het vakverenigingsleven, maar priesters, die volledig en uitsluitend priesters waren. Driemaal richt de hiërarchie zich tegen de leugenachtige campagne van een zekere pers die zij streng veroordeelt. Daarna verzoekt zij alle katholieken zich nauwer dan ooit om haar te scharen in deze missie-actie, die zij zich voorstelt voort te zetten teneinde het Evangelie aan de armen te brengen, zichzelf te blijven en zich ware kinderen van de Kerk te tonen, vrij en moedig in hun geloofsbelijdenis en met een scherp en helder inzicht in de aanvallen die hun Moeder leed berokkenen.

In Rhedense raadhuis:

Zweed smijt met inktpot

Twee ambtenaren van het Rhedense raadhuis hebben de schrik van hun leven gehad. Gistermorgen kwam er een dame, die met een Zweed wilde trouwen, de huwelijksstukken (haar aanstaande ega betreffende) overleggen. Deze bleken echter niet aan alle eisen te voldoen, reden waarom de echtgenote-in-spé de ambtenaren de rug toekeerde en naar haar a.s man toog. Even later kwam die in eigen persoon zijn woede koelen, waarbij het de ambtenaren bleek, dat hij sommige kernachtige werkwoorden in de Nederlandse taal behoorlijk wist te vervoegen. Zo zelfs, dat het onbehoorlijk werd. Hierbij bleef het echter niet. Want, nadat de Noorderling de stukken aan flarden had gescheurd, zag hij kans een grote en gevulde inktpot te grijpen. Met een forse zwaai kogelde hij die door de afdeling Burgerlijke Stand. De eerste gulp van die bijna onuitwisbare vloeistof trof het hoofd van één der ambtenaren, een volgende kwam op een smetteloos geboorteregister terecht, terwijl de rest over de pantalon van de afdelingschef ging, benevens over de tafel en het nieuwe behang. Toen vond de Zweed het blijkbaar welletjes en hij ging er op zijn sportfiets van door. De beide ambtenaren, beïnkt en beteuterd, hadden daarop pas de moed een juist passerende agent te waarschuwen. Met een ander zette deze de achtervolging in en het gelukte hen de boze Zweed in Dieren te pakken te krijgen, nog vóór de ook gealarmeerde Velpse politie, die er met een overvalwagen op uit was getrokken. De Zweed zal zich aanstonds op zijn minst wegens huisvredebreuk te verantwoorden hebben

Brits-Guyana gaat scholen bouwen

Georgetown. — Naar schatting zal Brits-Guyana bijna 3½ millioen dollar aan het Lager Onderwijs besteden in 1954. Dit is een toename van een half millioen dollar boven de uitgaven van verleden jaar.

De toename is noodzakelijk bevonden om de behoeften van de groeiende school-bevolking te bevredigen. Ondertussen intensiveert het Departement van Onderwijs haar scholenbouwprogramma, hetwelk in 1946 aanving om de aanwas van schoolkinderen op te vangen.

Van 1946 tot 1951 werd 700.000 dollar van het Koloniaal Ontwikkelings en Welvaartsfonds (C.D. & W.F.) besteed, voor de bouw, restauratie en uitbreiding van scholen.

In 1952 en 1953 werd 100.000 dollar uitgegeven, alsmede jaarlijks 25.000 dollar voor woningen voor leerkrachten.

Uit onlangs verschenen cijfers blijkt, dat van 1946 tot 1952 vijf nieuwe scholen zijn gebouwd, zes nieuwe gebouwen als uitbreiding zijn opgetrokken, 37 scholen zijn opgeknapt en 31 scholen uitgebreid.

Door dit project werd de schoolruimte vergroot met 10.000 plaatsen.

Tom Poes en de wens werkster

1848. — Dat heb ik handig gedaan!" prevelde burgemeester Dickerdack tot zichzelf. „Nu ik die Bommel dit hele smerige bouwsel cadeau heb gedaan, is hij er verantwoordelijk voor. Nu kan hij me niet langer in Rommeldam doodverven als de burgemeester met het slikkasteel of zoiets! Nee, ik ben er van af — ik kan van nu af van het leven weer genieten!"

Op dat moment klonk er plotseling een vreemd gerucht achter hem. Een aanzwellend, rinkelend geluid kwam van de binnenplaats, die hij net verlaten had en een paar sombere, borrelende stemmen begonnen een vreemd lied te zingen:

„Klef en prut, modder in de put-
Schit en brol, een heel huis vol-
Rikketikketik, maar goud van slik-
Af ben ik!"

De burgemeester keerde zich verontwaardigd om. „Bah!" mompelde hij, „een misselijk aftelversje! Die Bommel-weer maakt zich ten mijnen koste!" ....

Doch toen kreeg hij de binnenplaats in het oog en de woorden bestierven hem op de lippen. Het gehele terrein was nu bedekt met goudstukken en bankbijetten, in plaats van het slijk waar hij zonet doorheengesopt had. Met een kreet snelde hij terug, wadend door het geld, totdat hij heer Bommel weer bereikte.

Deze stond in een gemakkelijke houding bij de put en glimlachte tevreden.

„Het is toch geweldig, dat een heer van mijn stand allemaal kan!" sprak hij zelfgenoegzaam. „Net als mijn goede vader altijd zei..."

„Wat...... wat betekent dit?" vroeg de burgemeester hijgend.

„Oh! zei heer Ollie luchtig, „dit is geld, mijn goede man! Gewoon geld! Je weet wel — het slijk der aarde!" En lachend om zijn eigen aardigheid stak hij zijn pijp aan met een banknoot van hoge waarde......

HET DEFTIGE PLEIN

door

Louise Andrews Kent

23)

HOOFDSTUK XV

Rekensommetjes

Eben Keith was 'n zorgvuldig man. Hij was ook degelijk systematisch en betrouwbaar. Hij had dus alle deugden van de zakenman, en hij beschouwde het hof maken aan Diana ook zuiver als een zakelijke aangelegenheid. Natuurlijk was het wel een aangelegenheid, waar hij zijn volle aandacht aan moest besteden; hij verwachtte geen ogenblik dat Diana een liefde op het tweede gezicht voor hem zou opvatten, maar hij kon niet anders verwachten dan dat zij tijdig in zou zien welk een voorbeeldig man hij was vooral nu Nick niet tot zijn mededingers behoorde. Meisjes waren altijd gek op Nick, ondanks de hersenloze en onverantwoordelijke wijze waarop hij zich gedroeg; Eben kon niet begrijpen waar hem die charme van Nick in zat, maar zo nodig zou hij bereid zijn er methodisch rekening mee te houden.

De week waarin Eben zou trachten Diana voor zich te winnen was aangebroken, en hij maakte voor de eerste keer zijn opwachting bij haar. Zij liet hem een poosje wachten in de bibliotheek en daar kortte hij zich de tijd door een klein bruin notitieboekje te voorschijn te halen en een nauwkeurige berekening van zijn kansen te maken in de vorm van een schoolrapport.

	B.	P.	E.	N.*	S.
Uiterlijk......	9	7½	6	8	0
Karakter......	0	0	10	5	2
Charme......	5	9	0	10	2
Prestatie......	1	1	10	6	0
Totaal......	15	17½	26	29	2

* Buiten mededinging

Het was dus duidelijk, dat hij er zeer goed voor stond wanneer Nick niet op kwam dagen; maar Nick zat veilig in China, dus daar hoefde hij ternauwernood rekening mee te houden. Sing stond natuurlijk alleen volledigheidshalve op de lijst, en het was niet aan te nemen dat hij, met zijn twee punten, een rol van betekenis zou spelen. Neen, Diana scheen een verstandig meisje te zijn, en ieder verstandig meisje zou zich uit deze mannen de enige die betrouwbaar en van betekenis was weten te kiezen. Toen hij zijn cijfers nog eens nakeek, vond hij, dat hij wel een beetje te edelmoedig was geweest toen hij Bill en Peter nog een 1 gaf voor hun prestaties, want wat konden een paar afzichtelijke schilderijen en een stelletjes gewonnen wedstrijdbekers nu voor nut hebben? Toch liet hij die ene maar staan; hij ging zelfs zo ver dat hij, terwijl hij zichzelf om zijn eerlijkheid prees, de nullen doorschrapte die hij hen voor karakter had gegeven. Het waren nu wel een paar luie en lichtzinnige kerels, maar bepaald gemeen waren zij toch niet. Bovendien was de ene een prins en de andere een Shatswell, dus geen gewone leeglopers. Hij gaf hun een nieuw cijfer; Bill kreeg 1½ omdat hij het bij zijn schoonmoeder uit kon houden, Peter een 1 omdat hij vriendelijk was voor verdwaalde katten en oude dames.

Maar ondanks deze vérgaande eerlijkheid in zij nberekeningen kon hij Bill en Peter niet als ernstige mededingers beschouwen. Nadat hij dit nog eens had vastgesteld klapte hij het notitieboekje dicht; toch vouwde hij zijn handen op zijn rug, wandelde naar de spiegel en bekeek zichzelf eens kritisch.

Had hij zichzelf eigenlijk niet een te laag cijfer gegeven voor zijn uiterlijk? Hij had tenslotte een goed, slank figuur, en als de sneeuw het uithield zou Diana dat nog kunnen bewonderen als hij met haar ging skieën; hij had een verstandig gezicht, een hoog voorhoofd, een paar scherpe ogen achter werkelijk heel mooie, achthoekige brilleglazen-zonderijranden. En hij was keurig gekleed; vlekkeloos en opgeperst, gesteven boordje, donkere das....

„Tegenover zo'n Apollo als Bill ben ik misschien geen schoonheid," overwoog hij, „en zelfs Peter is nog langer dan ik, maar mijn houding is veel beter. Ik ben zo recht van lijf en leden dat ik langer lijk. Bovendien kleedt mijn type goed. Als ik eenmaal president-commissaris van Joceleyn en Co. ben.... met een millioen dollars kan ik de volledige contrôle krijgen. Ze kunnen rustig hun gang gaan — mijn tijd zal wel komen. Als ik geduldig de gelegenheid afwacht koop ik al die aandelen weer op...."

Hij leunde met een hand op de schrijftafel naast zich, en haakte de andere in zijn vestjeszak, zodat zijn horloge-ketting duidelijk te zien was. De boeken op het bureau, de rijke glans van het porselein naast hem, de donkere en dofgouden kleuren van de gordijnen daar achter, en het sombere schilderij, dat nog net in de spiegel te zien was, voltooiden het beeld. Zó behoorde zonder twijfel de president-commissaris van Joveleyn en Co. er uit te zien.

Deze aanblik beviel hem, en daar hij begreep dat hij tijd noch moeite moest sparen om de fantasie tot werkelijkheid te maken, haalde hij zijn opschrijfboekje weer te voorschijn — zelfs op papier mocht hij nu niet zuinig zijn. Het was de moeite waard om een volledig programma voor de komende week op te maken.

„Dinsdag (heden) 4 u. n.m.: Diana Joceleyn helpen een ski-uitzet te kopen. In geval van contante betaling korting eisen.

Woensdag 3 u. n.m. Wandeling en bezichtiging Museum voor Schone Kunsten (indien gratis toegankelijk) 8 u. n.m. Bezoek. Mijn cello meenemen.

Donderdag 8 u. n.m. Bezoek. Filmprojector meenemen, enige leerzame films.

Vrijdagavond tot Zondag (indien sneeuw aanwezig): skiën in Vermont. Indien geen sneeuw:

Zaterdag 8 u. n.m. Naar symphonieconcert. Moeder heeft vrijkaartjes.

Zondag 10 u.v.m. Kerkgang. D. mag kerk kiezen. 3 u. n.m. Wandeling.

Maandag, 7 u. n.m.: Bioscoop-bezoek."

Toen hij dit rooster voltooid had wierp hij een blik op zijn horloge en stelde, niet zonder ergeris, vast, dat Diana hem nu al twintig minuten had laten wachten. Het is een zeer slechte gewoonte van vrouwen, om mannen te laten wachten, en in de toekomst zou hier, wat Diana bketrof, verbetering in aangebracht dienen te worden. Nu hij echter nog niet in de positie verkeerde waarin hij dergelijke maatregelen zou kunnen nemen, kon hij niet beter doen dan zich de tijd ten nutte maken om zijn plannen verder uit te werken.

Een nauwkeurige berekening leerde hem, dat deze week met inbegrip van benzine, olie en afschrijving op zijn auto, hem meer dan dertig dollar zou kosten. Dat cijfer beviel hem niet en hij trok zijn wenkbrauwen op. Vijfentwintig had hij in gedachten gehad. Als zij niet gingen skieën zou het veel minder zijn. Hij hoopte zelfs een ogenblik, dat er maar geen sneeuw zou zijn, maar verwierp die gedachte even snel weer. Het was zeer belangrijk dat zij hem op ski's zou zien, en bovendien moest zij, als zij mevrouw Keith-Joceleyn wenst ete worden, leren om van skiën te houden.

Er moest dus maar sneeuw zijn. Er zou sneeuw zijn, besliste Eben.

En hij moest haar bloemen zenden. Wat je eenmaal begon moest je ook maar goedaanpakken. Rode anjers bijvoorbeeld, die blijven lang goed. Eén dozijn rode anjers. En dan van een vuurrode kleur, zodat zij opvielen, met veel groen er tussen.... dat werd dan waarschijnlijk ook nog anderhalve dollar. Bonbons.... zou zij bonbons van hem verwachten? Zijn potlood aarzelde even boven het papier, maar hij besloot géén bonbons te geven. Bonbons zetten maar vet af en zijn slecht voor de spijsvertering. Het was beter om voor hetzelfde bedra gaanzichten van het museum te kopen. Vijftig cent. Hij noteerde de bedragen en sloot het boek.

Diana kwam binnen.

Hij maakte er haar geen aanmerking over, dat zij hem zo lang had laten wachten. Hij was het wel van plan geweest, maar haar verschijning leidde hem af van zijn voornemen. Zij was goed gekleed — dat stelde hij met genoegen vast. Maar die kleine gouden vlekjes in haar ogen en het kuiltje in haar wang had hij nog niet eerder gezien. Haar stem was aangenamer dan hij zich herinnerde; zoiets als de hoogste snaren van een zachtbespeelde cello.

Eben kreeg een onaangenaam gevoel op de plaats waar zijn onderste ribben samen kwamen.

„Pardon — een ogenblik," zei hij, en hij haalde zijn notitieboekje te voorschijn om er nog even op te schrijven: „Bonbons $ 1.25, aanzichten museum $ 1.—."

Burwell liet hen uit, en zijn houding verried een koele afkeuring. Hij ging zelfs zover dat hij Hannah tot deelgenote van zijn gevoelens maakte.

„Het spel is begonnen," kondigde hij haar somber aan. „Heb ik je niet gezegd dat de heer Eben haar zou komen halen zodra er maar een behoorlijke tijd na de begrafenis verstreken was? Nu is het zover. En het speet mij waar te nemen, dat zij tegen hem glimlachte alsof hij de koning van Siam was."

Hannah maakte een afkeurend geluid door haar lippen te spitsen en drie keren de lucht te kussen. Om echter de waarheid geen afbreuk te doen deelde zij Burwell mede, dat de koning van Siam een lilliputter was en dat miss Diana zich zou moeten bukken om tegen hem te kunnen glimlachen. Eben was wel een klein mannetje, maar een lilliputter was hij toch nog niet. Maar toen zij dit had vastgesteld informeerde zij somber: „Bedoelt u dat zij tegen hem lonkte?"

„Zover zou ik niet willen gaan," oordeelde Burwell, die zeer deskundig was op dit gebiied. „Ik zou haar gelaatsuitdrukking eerder willen omschrijven als een verleidelijke blik."

Hannah zoende de lucht met nog groter hevigheid, zette haar handen in haar zij om rustiger te kunnen denken, maar kwam ten slotte toch de overtuiging: „Hém zal ze wel niet nemen."

Burwell meende, dat men in dat opzicht niet te zeker mocht zijn. Eben Keith kreeg gewoonlijk wat hij wilde hebben; als het niet op de ene manier ging, dan wel op de andere. Om deze beminnelijke trek in Eben's karakter nader te illustreren greep Burwell terug in de herinnering, en lichtte Hannah er nog eens uitvoerig over in hoe vroeger, toen de jonge heren nog allemaal naar school gingen, Eben er altijd in slaagde om zijn neven in moeilijkheden te brengen en zelfs voor de voorbeeldige knaap door te gaan, en dat hij zelfs meermalen tweedracht wist te zaaien tussen meneer Nick en z'n oom Nicholas Joceleyn. Hannah herinnerde het zich, maar hield vast aan haar overtuiging dat het niet Eben zou zijn die miss Diana in het duistere moeras van het huwelijk zou weten te lokken.

„Het zal die Peter wel zijn. Dat is een prins," voorspelde zij. „Een prins, en hij heeft zoiets over zich waar ik een meisje niet genoeg voor zou kunnen waarschuwen. Met hem zal ze wel aanpappen. Let op mijn woorden."

De week, waarin Eben zich met Diana bezig hield, was, naar hij zelf aannam, een succes, en hij maakte zeer zeker vorderingen. Maar toen de week ten einde begon te lopen had hij toch een enigszins onbehaaglijk gevoel. Het was vanzelfsprekend geen gevoel van onzekerheid, want hij had ten slotte nog altijd cijn cijfers waar hij op kon vertrouwen. Het was meer alsof hij een klein kiezeltje in zijn schoen had, een heel kleintje maar, niet veel groter dan een zandkorrel, maar nog flink genoeg om ongemakkelijk te zijn. Die onbehaaglijkheid deed hem geen ogenblik het vertrouwen in zijn eigen persoon verliezen, maar wel in die van Diana. Zij scheen toch niet zo verstandig te zijn als hij had gedacht. En meer dan eens vroeg Eben zich af, of zij hem eigenlijk wel waardig was.

De eerste dag ging het nog uitstekend: zij gingen een ski-uitrusting kopen, en Diana liet zich gewillig door hem leiden naar de winkels die hij geschikt achtte. Zij nam zelfs zijn adviezen aan wat de ski's betrof.

„Kun je skieën?" informeerde hij.

„Een beetje," zei ze verlegen.

„Dus niét," besliste hij. „Maar dat is niets. Ik zal het je leren."

„Graag," knikte Diana.

Overigens, tijdens de wandeling gedroeg zij zich heel behoorlijk; zij liet hem rustig aan het woord om haar te vertellen van zijn werk en zijn ideeën; ze zei „ja" of „nee" waar dat te pas kwam, en was slechts eens een weinig onaangenaam toen zij, juist terwijl hij haar uiteen zette hoe hij zich een arbeidsschema dacht voor de thee-fabriek, op een heel gewoon straatplantsoentje wees en vroeg of hij ook zo van de eerste tulpen hield.

„Inderdaad is de tulp een aardige bloem," gaf hij toe, want hij begreep dat hij nog niet vertrouwelijk genoeg met haar was om haar over deze onbeleefdheid onderhanden te nemen: vervolgens ging hij verder met de bespreking van het arbeidsschema, en Diana slaagde er in om steeds tijdig „ja" of „nee" te zeggen.

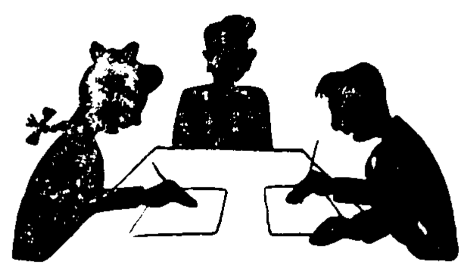
Maar de volgende dag in het museum begon dat kiezeltje des twijfels hinderlijk te worden. Geestdrift voor de kunst is natuurlijk een prijzenswaardig iets, waar Eben, als beschaafd man, niets tegen in te brengen had; mar Diana's geestdrift bij het ontdekken van een afdeling voor Chinese potten en dergelijke ging toch wel de perken te buiten. Zelfs zo ver, dat hij bijna te laat was voor het eten, en dat zou hoogst ernstig geweest zijn, want het is nu eenmaal een feit dat alleen een man die een zeer geregeld leven leidt kans heeft om in de maatschappij te slagen. Diana was niet uit die afdeling weg te slaan. Oom Nicholas wilde dat zij de Joceleyn-verzameling op orde zou brengen, zei ze, maar ze had er nog niet het minste verstand van en vond het veel gemakkelijker om de zaak hier te bestuderen dan in haar boeken. Ze zou iedere dag naar het museum gaan en alles bekijker, vertelde zij.

„Laat ons dan nu maar eerst eens verder gaan," stelde Eben voor, „je zult dan nog voldoende gelegenheid hebben om een en ander te beschouwen. Ik had je nog willen tonen...."

„Zou dat nu Ming zijn, of iets anders?" informeerde Diana.

„Ik zou het je niet kunnen zeggen."

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

OVER EEN ROVERSFAMILIE

Om de ronde houten tafel zitten het rovervadertje, het rovermoedertje en het roverkindje de pap te eten, die vadertje van een domme melkboer afgepakt heeft.

Rovervadertje steekt een sigaar op en zijn kleine dochter mag de lucifer uitblazen en op zijn knieën hophop spelen, tot ze naar bed moet.

Och ja, als je het zo ziet, is alles heel gewoon en netjes, en iemand die door het raampje naar binnen zou gluren, zou denken: Wat een gezellige mensen en wat een aardig huisje: een beetje arm, maar zo knus en leuk!

Iedere donkere nacht sluipen rovervadertje en rovermoedertje door het woud, en wee de koopman of reiziger, die daar dan ook rondddwaalt met een grote buidel met geld!!!

Met een doffe dreun wordt hij gevloerd en terwijl rovervadertje zorgt, dat hij niet kan weglopen of geluid kan maken, doorzoekt rovermoedertje zijn spullen. Precies de helft paken ze hem af en dan mag hij gaan.

Overdag gaat vadertje met de hond naar een van de dorpen en dan koopt hij, of als hij geen geld genoeg heeft steelt hij het gewoon, alles wat er nodig is in het kleine huisje.

Maar de laatste jaren gaat 't steeds slechter. De mensen reizen met de treinen of met auto's en dan komen ze niet meer door het bos. En daarom is er honger gekomen in het kleine huisje en als vadertje ook in het dorp niets te paken heeft kunnen krijgen, dan, ja dan moeten ze zonder eten naar bed.

"Was ja maar geen rover geworden," zegt moedertje dan verdrietig, „maar ja, je hebt nooit iets anders geleerd, en we moeten toch ook eten!"

Vadertje slaat met de vuist op de ronde tafel en hij zegt heel hard: „Maar ons kindje wordt géén rovervrouwtje, zij moet op een eerlijke manier geld zien te krijgen, want eigenlijk doen wij iedere dag heel slechte dingen, we pakken weg wat van andere mensen is; maar we zullen ook nooit genoeg geld hebben om haar wat te laten leren in de stad."

Op een goede nacht, als het voor het eerst gesneeuwd heeft en 't witte licht door het raampje komt, kan rovermoedertje de slaap maar niet vatten, en ook de hond wil niet rustig in zijn mand blijven liggen en telkens kruipt hij jankend naar de deur.

Misschien loopt er wel iemand door het bos, denkt ze dan en ze geeft rovervadertje, die naast haar ligt te snurken, een stevige por in zijn zij!

„Oehaaaaaah," zegt hij slaperig, „wat is er nou aan het handje?"

„Ik weet het niet, ik heb zo'n gevoel, dat er iemand in de buurt is, de hond is ook al zo onrustig!"

Maar rovervadertje is veel te moe om er uit te komen.

Rovermoedertje kan echter ondanks alles niet in slaap komen. Ze blijft rondwoelen en eindelijk springt ze vastberaden uit het grote bed.

De hond kruipt dadelijk uit zijn mand en als ze haar schoenen aantrekt en een hoofddoek omspeldt, loopt hij al jankend naar de deur.

Rovermoedertje is allesbehalve bang, maar ze voelt zich toch niet erg prettig alleen in het besneeuwde bos, zonder het sterke vadertje!

„Maar vooruit! Zoek ze," zegt ze, en tot haar verbazing rent de hond met zijn neus in de lucht het bos in!

Zonder veel moeite volgt moedertje zijn spoor. Er is vast iets aan de hand, anders deed hij niet zo raar, denkt ze hardop en dan rent ze naar de plaats, waar de hond staat te blaffen tegen een hoop sneeuw.

Wat kan dat nu zijn? Rovermoedertje graaft met haar handen en de hond helpt met vier poten dapper mee!

Lang hoeven ze niet in spanning te zitten, want na een tijdje stuiten ze op een paar benen en zwarte schoenen met zilveren gespen. Het is een mens, denkt rovermoedertje, misschien iemand die doodgevroren is; vlug graaft ze verder en intussen stuurt ze de hond naar huis om rovervadertje en de slee te halen.

Als ze komen, heeft ze een man te voorschijn gehaald, rijk gekleed en buiten bewustzijn. Een dikke geldbuidel hangt aan zijn gordel, maar daar denken ze nu niet aan. De man is misschien in levensgevaar en ze moeten hem naar het warme huisje brengen. Dat kost heel wat moeite en het is al weer dag, als hij eindelijk op het grote bed ligt.

Rovermoedertje trekt de gewonde zijn jas uit en ziet dat zijn arm vol bloed is, en zijn voet is helemaal opgezwollen.

Ze bindt er stevige schone doeken om en trekt de vreemdeling een van rovervadertjes hemden aan.

Drie dagen lang is de zieke bewusteloos, maar net als vadertje dan toch maar een dokter wil halen, slaat hij zijn ogen op en begint te kreunen. „Waar ben ik?" vraagt hij dan fluisterend. En aan zijn uitspraak kun je horen, dat hij minstens een edelman van het hof van de koning moet zijn.

„U bent bij een roversfamilie," zegt moedertje kalm en ze schenkt een glas warme melk voor hem in om wat bij te komen. „We vonden u in het bos en u hoeft niet bang te zijn, we zullen niets van uw geld nemen, dat hebben we afgesproken."

Hij is zichtbaar te verbaasd om antwoord te geven, maar als hij de melk heeft opgedronken, vertelt hij zachtjes, dat zijn paard op hol was geslagen en dat hij niet verder kon komen met zijn verstuikte voet en zijn zieke arm.

„Ben ik ernstig gewond?" vraagt hij angstig.

„Welnee," zegt rovermoedertje en ze wikkelt het verband van zijn voet af om het hem te laten zien.

Maar er zit niets anders voor de zieke op, dan bij die rovers te blijven, tot hij weer helemaal beter is.

Van vadertje hoort hij de plan

nen voor het kindje, als het groot is.

Rovermoedertje verzorgt zijn wonden en ze moet hem zelfs voeren bij het eten, omdat hij zijn arm niet kan gebruiken.

Op een dag wil hij haar zijn hele geldbuidel geven om er eten en verband voor te kopen, maar ze neemt alleen zoveel, als zijn zalf en zijn eten kosten.

„We hebben uw geld niet verdiend," zegt rovervadertje. „Anders is het net, of we u verzorgen om wat te krijgen." En hoe de edelman ook praat ze nemen niets aan.

Als het voorjaar is en het hele bos weer groen, mag de zieke naar buiten, maar hij is nog niet zover hersteld, dat hij al naar huis mag. Intussen is hij weer net zo dik geworden als eerst, en vooral met rovervadertje zit hij veel te praten. Voor moedertje schilt hij de aardappelen en de rest van de dag speelt hij met het kindje.

Hij merkt intussen heus wel, dat vadertje 's avonds met zijn gestolen spulletjes thuiskomt, maar hij zegt er niets van.

Eindelijk, in het begin van de zomer, is de edelman helemaal beter en op een zonnige morgen wandelt hij naar zijn kasteel, dat niet zo heel ver weg is. En de roversfamilie wuift hem na, tot hij helemaal tussen de bomen is verdwenen.

Hun leventje gaat weer gewoon verder, ze zijn en blijven arm. Maar de edelman vergeet zijn goede verzorgers heus niet. Hij is een verre achterneef van de koning en als hij een weekje op zijn buiten goed heeft uitgerust, gaat hij de oude vorst in zijn kasteel opzoeken en dan vertelt hij, waar hij al die tijd is geweest en dat de koning hem helpen moet, om de roversfamilie op een goede manier te bedanken. Eerst voelt de koning er niets voor. „Die dieven horen achter slot en grendel," gromt hij. „Stel je voor, dat de koning een stelletje boeven gaat belonen!"

Maar zijn neef weet hem net zo lang te bepraten, tot hij eindelijk inziet, dat die mensen wel wat verdiend hebben.

En als de edelman dan tenslotte nog vertelt, dat rovervadertje zijn kindje zo graag iets wil laten leren, dat zij ten minste niet hoeft te gaan stelen, dan is die oude koning een beetje vertederd en ook wel tevreden.

Samen gaan ze dan bedenken wat ze kunnen doen. Want dat vadertje geen geld wil aannemen, dat is wel duidelijk geworden.

's Avonds, als ze eindelijk uit de raadskamer komen met slaperige oogjes, dan hebben ze toch een oplossing gevonden!

Moedertje hangt de was te drogen op een lijntje tussen de bomen. Het kindje zit bij de vader op schoot, die een woest liedje voor haar zingt. Maar plotseling houdt hij op en kijkt met zijn hand boven zijn ogen het bos in. Hij zet zijn dochtertje op de grond en staat op. „Kijk daar nu eens aankomen!" roept hij dan naar rovermoedertje.

Die laat de was in de mand vallen en komt ook kijken. „Een witte koets met het wapen van de koning er op!" zegt ze stomverbaasd.

„En ze stoppen, er komen mensen uit! Neen maar, dat is de edelman met zijn dienaren!"

Het roverkindje heeft hem ook herkend en ze holt met uitgestrekte armpjes naar hem toe. En dan komen ze hand in hand naar het huisje.

„Rovervadertje, ik kom je een betrekking aanbieden namens zijne majesteit de koning," zegt de edelman plechtig. Dan wenkt hij een bediende met een groot papier en die leest het dan al nét zo plechtig voor.

Helemaal hoort rovervadertje hem niet. Hij luistert eigenlijk alleen maar naar de eerste regels, waarin de koning hem vraagt om opzichter te worden in de koninklijke bossen van het hele land.

Het duizelt hem gewoon! Eerst heeft hij zich altijd moeten verstoppen voor de soldaten van de koning, en nu is hij warempel de baas in al diens uitgetrekte bossen en tuinen.

„Neen, maar," zegt hij, „dat doe ik juist zo graag." En hij is zo vreselijk blij, dat hij zijn vrouwtje midden onder alle plechtigheid om de hals valt.

Zo trekken ze een paar weken later met z'n drietjes in een mooi huisje, vlak bij het paleis van hun vriend de edelman.

En van die dag af is rovervadertje geen rover meer, maar de allerbeste boswachter, die de koning in jaren heeft gehad!

Jan Masthoff	1	BOEK
Lenny Arron	1	BOEK
Eddy van Dongen	1	BOEK
Elly Day	80	punten
Eric Dovale	95	"
Rudy Vonsee	85	"
Aurelio Martis	75	"
Marléne Berénos	75	"
Theo Vonsee	70	"
Ronald Casseres	60	"
Robert Sanches	60	"
Ivy Dovale	65	"
Gerlinda Grep	50	"
R. Lopez Penha	50	"
Huub Moeniralm	45	"
Philomena Martina	45	"
Wilda Curiel	70	"
Frans Algra	45	"
Oswin Casseres	55	"
R. Servage	45	"
Albert Davelaar	65	"
Donald Davelaar	65	"
B. Snik	95	"
M. v. Langeveldt	40	"
Ingrid Pluim	50	"
Ronald Pluim	50	"
M. Campagnard	70	"
F. Vijzelman	60	"
Elio Borgschot	40	"
Oscar Day	30	"
Marie L. Capriles	30	"
Raymond de Windt	30	"
Silvia Maduro	30	"
Hans Gout	30	"
Edmund Perry	40	"
Faustina Frank	30	"
Stanley Davelaar	30	"
Paulientje Vissers	30	"
Hubert Salas	30	"
Vicky Ramos	60	"
R. Devid	30	"
Hannibal Sprock	30	"
G. de los Santos	25	"
Oscar Ugueto	25	"
Ise Dovale	35	"
Frank v. Dongen	35	"
Lilian Chocolaad	15	"
Rotilio Rijsenburg	15	"
Gerrit Albertina	15	"
Elvia Emerentiana	15	"
H. Rijzenburg	15	"
Maria Römer	15	"
Geisla Truideman	15	"
Joice Henriquez	15	"
Erro Villareal	15	"
H. v. Sprang	25	"
Gladys Day	15	"
Marlene Deira	30	"
Jan van Sprang	35	"
A. Natzijl	15	"
Ivan Ramos	35	"
Jean L. van Opstal	40	"
Rodion v. Eijma	65	"
Isidra Borgschot	10	"
Virginia Vonsee	10	"
Vilma Rijna	40	"
Mevris Pijpers	10	"
Carla Floridas	10	"
Georgetina Pluim	30	"
Edeltrüd Juda	50	"
Paul van Dongen	10	"
Mildred King	20	"
Joyce Perry	20	"
Enny Wever	10	"
Arline Ugueto	20	"
Rene Ugueto	20	"
Harold v. Eijma	55	"
S. Casseres	35	"
Ivy Ignacio	30	"
Delia Arron	45	"
Orsine Kamperveen	40	"
Emerita Gerard	30	"
Raquiel Ramos	20	"
Adelgonda Juda	40	"
Carlos Kranwinkel	20	"
Roy de Vries	10	"
Merle van Eijma	35	"
Marlene Kamperveen	30	"
Reina Dongen	25	"
Hella Chundro	15	"
Gilbert Reijes	10	"
Iris Dovale	10	"
Aida Dongen	25	"
Norman Ugueto	10	"
Lino Virginia	10	"
George Richardson	10	"
Kiki Bernardus	10	"
Wanda de Freitas	20	"
Jenny Fraai	20	"
Mirtha Casseres	25	"
Franklin Sanches	10	"
Ivonne Chin Sue	15	"
Frits Hasham	5	"
Valdemar van Eijma	5	"
Vera Caster	5	"
Franciën Mulder	5	"
Harold Noorden	5	"
Agrepina Maduro	10	"

GEEF MIJ EEN PAAR DENNENAPPELS, MA, ANDERS KOM IK ER NIET..

IN DEZE ZIN IS DE NAAM VAN 2 PLANETEN VERBORGEN. HOE HETEN ZE?

DE DROOM VAN DARO, DE DURFAL!

De mooie taart is weg. „Ik had hem hier neergezet," zegt Maja, „en ik ben maar even naar jullie wedstrijd wezen kijken."

Door de storm schommelt „De rappe Jager" als een notedop. „Opgepast, jongens," zegt Daro, maar Jim is reeds van de been geraakt.

Hij komt in de kast terecht en even later komt hij er lachend weer uit te voorschijn met in zijn handen de taart van Maja

Het geheim is opgelost: tijdens de storm moet de taart van tafel gegleden zijn. De winnaars van de wedstrijd delen natuurlijk broederlijk met de verliezers.

„Maja zorgt toch wel erg goed voor ons," zegt Jim op een goede dag tegen Ned. Ned is het daarmee eens en hij vindt, dat ze voor Maja ook eens iets bijzonders moesten doen.

Vele dagen gaan voorbij en op een ochtend ontdekt Bas een eiland met wuivende palmen. „Hier blijven we een poosje," zegt Daro

Het water in de baai is erg doorzichtig, ze kunnen de schelpen op de bodem zien. „Vooruit, Jim," zegt Ned, „we gaan schelpen zoeken."

Beiden duiken in het water; verschrikt vluchten de vissen weg. Spoedig hebben de twee een aardige verzameling.

Zodra zij adem te kort komen, stijgen ze naar de oppervlakte. Ned rijgt de schelpen tot een snoer en Jim wil het zijne weten van een eigenaardig gefluit, dat hij tussen de bomen hoort.

Hij denkt dat het een onbekende vogel is, maar in werkelijkheid is het een zeerover, die fluit speelt. Jim denkt er geen ogenblik aan dat hij zich in groot gevaar begeeft

Brief van Tante Corry

Beste Neefjes en Nichtjes.

De laatste puzzle is niet zo gemakkelijk geweest voor jullie, geloof ik. Want van alle oplossingen waren er dit keer maar zes goed. En dat is toch erg weinig. Daarom heeft Tante Corry alle inzenders(-sters), die maar een kleine fout hebben gemaakt, vijf punten er bij gegeven.

Het raadsel luidde:

Welk instrument:

1 Viool 4 Harp
2 Violoncel 5 Fluit
3 Contrabas 6 Schuiftrompet of trombone

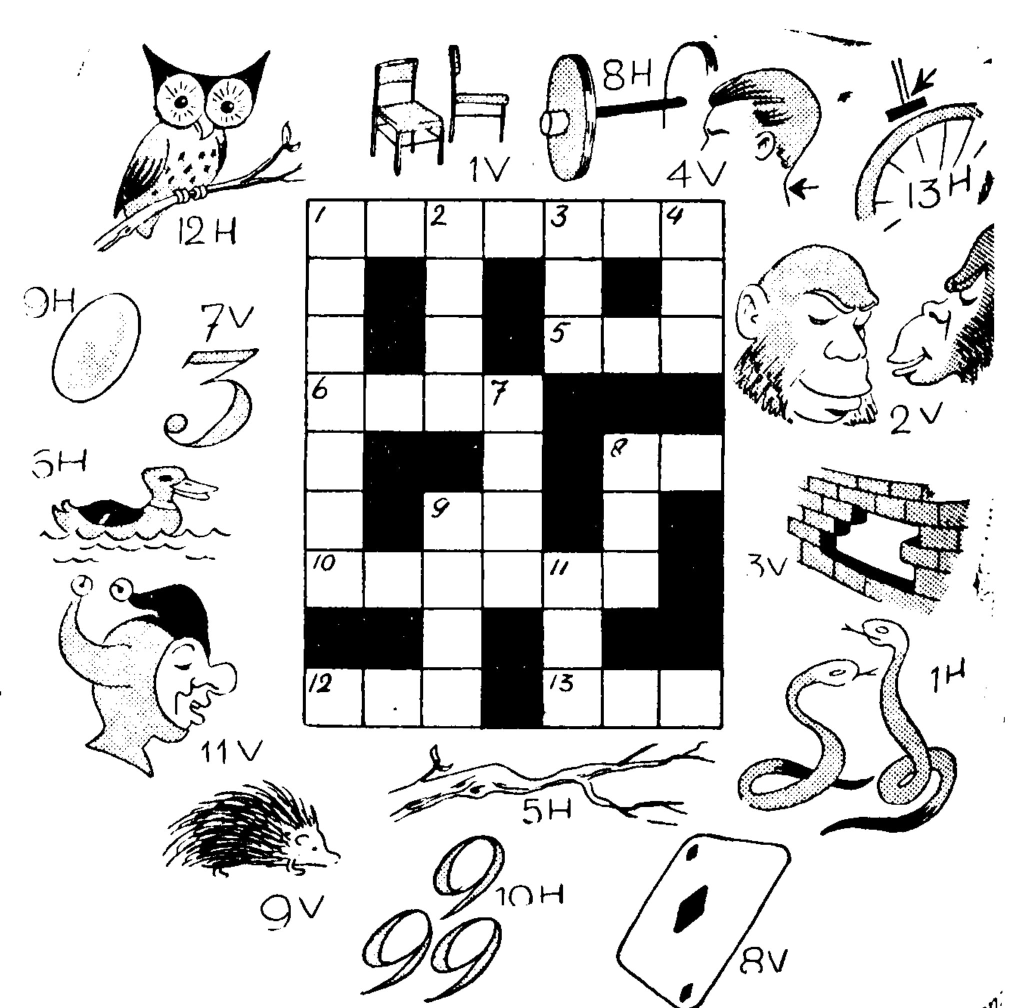
Laat ik eerst de gelukkige prijswinnaar maar eens bekendmaken. Het is Jan Masthoff, die na loting het boek won. Bovendien behaalden Lenny Arron en Eddie van Dongen honderd punten, waardoor zij ook al een mooi boek gewonnen hebben. Natuurlijk is deze week de „Amigoe"-Kinderkrant-familie ook weer groter geworden. Vera Coster uit Oranjestad is hartelijk welkom, evenals Frits Hasham en Harold Noorden. Jullie zult eens zien hoeveel plezier je er van hebt, als je aan de prijs-raadsels van de „Amigoe"-Kinderkrant blijft meedoen.

Ivonne Chin Sue had niet veel moeite met het oplossen van het raadsel van Edeltrud Juda. Het is een hangklok, schreef ze. En dat had ze dus goed geraden.

Ivonne stuurde ook een aardige mop. De meester op school vroeg of de leerlingen wisten wat het spreekwoord: „Eerlijk duurt het langst" betekende. Jawel, zei kleine Piet. Als moeder mij helpt met mijn rekensommen ben ik in vijf minuten klaar. Maar wanneer ik het alleen doe, duurt het een paar uur!

En nu het nieuwe raadsel. Alle neefjes en nichtjes moeten er aan meedoen, hoor. Tante Corry verwacht heel veel brieven en..... goede oplossingen, die vóór Dinsdag 13 April ingezonden moeten zijn.

Tante Corry
„Amigoe di Curaçao"
Willemstad

DIERENPUZZLE

Wat je moet invullen staat hier afgebeeld.

Bij de cijfers staat de letter H of de letter V. Een H wil zeggen: dit woord invullen van links naar rechts; V wil zeggen: invullen van boven naar beneden.

